

DZIEN**10
GR.**

10 stron

BYDGOSKI

ILUSTROWANY

DRAZ WYDAWNICTWA:**DZIEN POMORZA — DZIEN GRUDZIĄDZKI ILUSTROWANY — GAZETA GDAŃSKA — DZIEN KOCIEWSKI
GŁOS NIESZAWSKI (DZIEN CIECHOCIŃSKI) — GAZETA MORSKA ILUSTROWANA — DZIEN TCZEWSKI
ILUSTROWANY — DZIEN CHEŁMIŃSKI — GAZETA MOGILEŃSKA — — — — —**

Redakcja i Administracja: Bydgoszcz, ul. Marszałka Focha 12. Telefon: 22-18. Konto czekowe P. K. O. 206.868

Prawa Polski w Gdańsku muszą być uszanowane

Olbrzymia manifestacja w Toruniu

(T. R.) Zgodnie z uchwałą zebrania przedstawicieli organizacji polskich w Toruniu odbyła się wczoraj żywiołowa manifestacja ogromnych mas ludności, która zebrała się przed prastarym Ratuszem toruńskim, aby zadokumentować, że całe Pomorze bez względu na przekonania polityczne stanie jak jeden mąż do walki w obronie naszych odwiecznych praw w Gdańsku.

Na Rynku Staromiejskim stanęły w karnych szeregach organizacje harcerze, K. P. W. z orkiestrą, delegacje związków i stowarzyszeń oraz las pocztów sztandarowych, które ustawiły się frontem do Ratusza.

Cały Rynek oraz przyległe ulice zapelniono moze głów, nad którymi królowały liczne transparenty.

„Żądamy odwiecznych praw naszych w Gdańsku!”

„Żądamy wcielenia Gdańska do Polski!”
„Żądamy umożliwienia rozwoju ludności polskiej w Gdańsku!”

„Gdańsk, niegdyś nasz, znowu powróci do nas!”

Niech żyje Francja i Jedność całego narodu!

GDAŃSK BYŁ POLSKI, JEST POLSKI I POZOSTANIE POLSKI!

Punktualnie o godz. 12,30 pojawił się na balkonie Ratusza pierwszy mówca p. Więcek, który wygłosił przemówienie, żywiołowo oklaskiwane przez zebranych.

„My Polacy się swych praw do Gdańska nie wyrzekniemy. Własnie dziś musimy stać na straży naszej polskości kiedy szowinizm niemiecki prześladowuje naszych braci w prastarem polskim mieście Gdańsku. Dziś musimy im powiedzieć wyraźnie:

Gdańsk był polski, Gdańsk jest polski, Gdańsk pozostanie polski.

Rodakom naszym w polskim Gdańsku ślemy z również prastarego miasta Torunia, najserdeczniejsze braterskie pozdrowienia i przyrzekamy, że krzywdy wyrządzone Polonii w Gdańsku pomścimy, wołamy do polskiego społeczeństwa w Gdańsku: **Nie traćcie ducha i odwagi albowiem poza obrębem waszych siedzib żyje bitna armia Najjaśniejszej Rzeczypospolitej z niezliczonymi zastępami ludu polskiego, który w potrzebie i odpowiedniej chwili przeciwstawi się wszelkim dążeniom gnębieli.**

Ta wiara, we włączenie polskiego Gdańska w granice Rzeczypospolitej, oto nasza jedna myśl.

Kto się przed Niemcem tych naszych polskich dążeń wypiera, ubliża swojej godności polskiej, zatem polski Gdańsk nie może być przedmiotem żadnych układów i ugod.

Polski Gdańsk i jego polscy obywatele niech nam żyją.

Kiedy przeminęła burza oklasków, stanął na balkonie Ratusza drugi mówca p. Antczak, którego przemówienie w streszczeniu podajemy niżej:

Obywatele!

My ludność miasta Torunia, dzisiejszej stolicy Pomorza, zgromadziliśmy się oto w

tłumach nieprzeliczonych, aby wyrazić swe oburzenie, aby ogłosić na cały świat swój protest przeciwko temu, co wyprawia senat hitlerowski z Greiserem na czele w Wolnym Mieście Gdańsku, tej historycznej stolicy Pomorza.

Traktat Wersalski oddał Polsce prawa suwerenne nad Gdańskiem. Na mocy tych praw Polska jest opiekunką Gdańska na terenie międzynarodowym, jest zarazem gwarantką jego niezawisłości.

Polski, bo Gdańsk w rękach niemieckich stanie się kulą wepchniętą w gardło polskiego organizmu gospodarczego, kulą, która nas zadusi na śmierć.

Sprawa Gdańska, to sprawa honoru Polski, bo nie wolno nam spokojnie znosić jak Gdańsk bezczelnie uraga naszej suwerenności.

Sprawa Gdańska to sprawa pokoju w Europie, bo naród polski nigdy nie dopuści, żeby pozbawiony został swoich praw w

Przysięgamy ...

Tłum manifestantów przed ratuszem m. Torunia w czasie śpiewania „Roty”.

Na mocy tych praw, Polska jest również poręczycielką bezpieczeństwa i swobodnego życia ludności w Gdańsku. Jednym słowem został Gdańsk podporządkowany Polsce i całkowicie uzależniony od Polski.

Celem takiego stanu rzeczy ustanowionego i uznanego przez reprezentantów wszytkich narodów kuli ziemskiej było zabezpieczenie Polsce swobodnego niezemnie skrepowanego dostępu do morza.

Zdajemy sobie w zupełności sprawę z tego, co znaczą wyczyny p. Greisera i jego hitlerowskich towarzyszy. Wszystkie oficjalne wynurzenia czynników rządowych Gdańska od chwili jak w tem Wolnym Mieście zapanowała dyktatura hitlerowska i wszystkie zarządzenia i posunięcia wewnętrzne senatu gdańskiego zmierzają jawnie i otwarcie ku temu, aby Traktat Wersalski przedarty został jak świstek papieru, aby zniweczona została suwerenność Polski nad Gdańskiem, aby Gdańsk stał się prowincją Trzeciej Rzeszy oddzielającą Polskę od Bałtyku.

Ale do tego żadną miarą nie dopuścimy. Zbyt długo trwała nasza pobłażliwość. Sprawa Gdańska to sprawa przyszłości

Gdańsku i z bronią w ręku zniweczy wszelkie zakusy niepoczytalnych hitlerowców.

Wierzmy, że nie znajdzie się w Polsce człowiek, który odważyłby się sprzedać nasze prawa do Gdańska. Ludność całej Polski zgodna jest z tem, że praw naszych w Gdańsku bronić będzie do ostatniej kropli krwi.

Niema wśród nas różnic ani wahań w sprawie Gdańska

Spontaniczne manifestacje w całej Polsce w sprawie Gdańska posiadają niewymownie doniosły sens i istotę.

Są one objawem patriotycznej czujności i zdrowego instynktu narodowego i mocarstwowego, który łączy nierozdzielnie sprawy morskie z najżywoźniejszymi interesami Państwa i z jego rozwojem gospodarczym i mocarstwowym.

Zagadnienie Gdańska stanowi najdrażliwszy, może i najbardziej czuły punkt polskiej opinii publicznej, która posiadanie przez Polskę własnego wybrzeża morskiego i nieuszczerplanie praw w Gdańsku, zagwarantowanych przez Traktat Wersalski, wiąże nierozdzielnie z pojęciem wielkiej, mocarstwowej, niezłomnej Polski

Po przemówieniach odczytana została rezolucja, jednogłośnie przez podniesienie rąk przyjęta.

Rezolucja ta brzmi:

Zebrani na Zgromadzeniu Publicznem w dniu 19 lipca 1936 r. na Rynku Staromiejskim w Toruniu uchwalają następującą rezolucję:

My mieszkańcy miasta Torunia, drugiej po Gdańsku historycznej stolicy Pomorza stwierdzamy, że rozwój dziejowy Rzeczypospolitej wymaga pełnego posiadania ujścia Wisły, czego wyrazem musi być rozszerzenie uprawnień Polski w Gdańsku, idących w kierunku przyłączenia tego prastarego grodu polskiego do Macierzy.

Żądamy przyłączenia Gdańska do Polski w celu zaspokojenia naturalnych i nieprzedawnionych praw Narodu Polskiego do tego miasta.

Niech żyje miasto Gdańsk — „miasto ongiś nasze — znowu będzie nasze!”

Żądamy utrwalenia odwiecznych praw naszych w Gdańsku.

Żądamy zabezpieczenia swobodnego rozwoju ludności polskiej w Gdańsku.

Żądamy, aby rząd polski nie dopuścił do maltretowania ludności polskiej w Gdańsku.

Po przyjęciu rezolucji wzniesiony został okrzyk na cześć Rzeczypospolitej Polskiej, Jej Prezydenta prof. Mościckiego.

Na zakończenie manifestacji zebrani odśpiewali Rotę.

Tysiąc podpisów pod rezolucją

Po zakończeniu zebrania na Rynku, tłumy zapelnily dziedziniec toruńskiego Ratusza, aby złożyć podpisy pod rezolucją. Poza przedstawicielami 50 organizacji, przeszło tysiąc podpisów położono pod dokumentem, który pan Wojewoda Pomorski przedłożył Rzadowi polskiemu.

Zywiołowa manifestacja toruńska jest dowodem, iż ludność Pomorza nigdy dobrowolnie nie zgodzi się, aby Gdańsk stał się niemieckim. Wykazała ona przytem, że w sprawach państwowych na bok ustępują różnice polityczne. Jest jeden naród, który w zbiorowym, mocarnym wysiłku nie pozwoli, ażeby prawa Państwa i Narodu były uszczuplone.

Dzieło naszej ambicji i dumy narodowej — Gdynia — nie wyczerpuje naszego stosunku do spraw morza i swobodnego doń dostępu. Potężna wstęga Wisły, wijąca się od gór poprzez żywe niziny Polski, zwraca myśl, uczucia i wolę narodu ku jej ujściu. Tylko naród pozbawiony instynktu państwowego i pograżony w najbardziej karygodnej lekkomyślności, naród mały i bezambitny mógłby zachować obojętność wobec swych przyrodzonych praw do ujścia narodowej rzeki.

Gdańska z Polską nie związały ludzie; związały warunki jego geograficznego położenia naturalnymi więzami. Każde

(Ciąg dalszy na str. 2-giej)

(Ciąg dalszy ze str. 1-szej)

rozluźnienie czy osłabienie tych więzów uderza już nie w polityczny doraźny interes naszego Państwa, ale podważa jedną z odwiecznych podstaw naszej niezależności: nasz związek z morzem.

Manifestując solidarną wolę narodu w sprawach Gdańska, żądając „utrwalenia gwarancji bezpieczeństwa i ugruntowania nieczem nieskrępowanego handlu przez port gdański” oraz „rozszerzenia w Gdańsku uprawnień Rzeczypospolitej, która jedynie może zabezpieczyć całej ludności warunki swobodnego, kulturalnego, politycznego i gospodarczego rozwoju, a ludności polskiej zagwarantować równorzędny rozwój, jako współgospodarzom terenu” — nie sięgamy po prawa cudze, ale spełniamy obowiązek bronięcia praw własnych.

Bydgoszcz potępia wystąpienie Greisera Rezolucja kolejowców członków L. M. i K.

Niesłychane wystąpienie prezydenta Senatu gdańskiego Greisera spotkało się z bezwzględnie potępieniem polskiej opinii społecznej.

Bydgoszcz, która w pierwszym rządzie związana jest z morzem i polskością, Gdańską potępienie to podkreślić musi z całą siłą, przeciwstawiając antypolskim zakusom jednolity, zgodny i niezłomny front narodowy.

Bydgoszcz musi zmanifestować swoje uczucia względem Gdańska. W związku z wystąpieniem prezydenta Greisera i zamierzoną manifestacją protestacyjną Zarząd Obwodu Ligi Morskiej i Kolonjalnej przesyła nam poniższy komunikat:

Dnia 21 bm. (wtorek) o godzinie 19,30 odbędzie się na Rynku im. Marszałka Piłsudskiego manifestacja społeczeństwa naszego miasta w związku z wystąpieniem prezydenta Senatu gdańskiego w Genewie.

W celu ustalenia strony technicznej Zarząd Obwodu Ligi Morskiej i Kolonjalnej prosi przedstawicieli wszystkich organizacji społecznych w mieście Bydgoszczy o przybycie do sali Rady Miejskiej w poniedziałek, 20 bm. o godz. 19,30.

Członkowie 2 Oddziałów Kolejowych „Ligi Morskiej i Kolonjalnej” w Bydgoszczy, skupiających około 4000 członków, na nadzwyczajnym zebraniu odbyłym w dniu 16

I niema wśród nas wahań i różnic w tej sprawie, niema Polaka, któryby czuł i myślał inaczej.

W CHELMNIE.

W Chełmnie odbyło się dziś manifestacyjne zebranie w sprawie gdańskiej, w którym brało udział ponad 1000 osób.

Zebrań zagał prezes Polskiego Związku Zachodniego p. mec. Szymański, poświęcając słowo wstępne śp. gen. Orlicz-Dreszewi, którego wysłuchując stojąc.

P. insp. Wyrebeński w referacie uwypuklił odwieczne prawa Polski do Gdańska i twierdzi, że społeczeństwo polskie własnymi siłami dochodzić praw tych może.

Wiceprezes L. M. i K. sędzia Ciernicki odczytał rezolucję, którą przyjęto jednogłośnie.

Zebrań zakończono odśpiewaniem „Boże coś Polskę”.

lipca 1936 r. uchwalili jednogłośnie następującą rezolucję:

Zaniepokojeni ostatnimi wydarzeniami na terenie Wolnego Miasta Gdańska, spotęgowanymi przez niebывалe co do treści i formy wystąpienia prezesa Senatu gdańskiego przed Radą Ligi Narodów, oświadczamy:

„rozumiejąc dobrze, że pod tym mianem kryje się atak na terytorjalne postanowienia Traktatu Wersalskiego,

oraz próba podważania statutu Wolnego Miasta Gdańska, co godzi w polski stan posiadania u ujścia Wisły”

czynnikom, że jednomyślnie z całą Polską nie pozwolimy na najmniejszą zmianę Traktatu Wersalskiego, nawet gdyby to

Manifestacja ludności stolicy w sprawie Gdańska

prosimy i wzywamy Zarząd Główny by w naszym imieniu zameldował najwyższym władzom, że miało kosztować życie nasze, naszych synów i braci.

Gdańsk wprowadza nowe prawa wyjątkowe

Berlin, 19. 7. — Niemieckie biuro informacyjne donosi z Gdańska: Senat gdański na podstawie ustawy o pełnomocnictwach z czerwca 1933 r. wydał szereg zarządzeń w celu utrzymania bezpieczeństwa i porządku publicznego. Zmiana odnośnych zarządzeń stała się potrzebna, gdyż dotychczasowe przepisy wobec pozbawionego skrupułów postępowania partii opozycyjnych okazały się niewystarczające. Nowe postanowienia przewidują m. in. drogą zmiany ustawy o stowarzyszeniach, że stowarzyszenia podlegają rozwiązaniu również w tym wypadku, gdy członkowie zarządu,

względnie inni członkowie stowarzyszenia z wiedzą zarządu rozpowszechniają wiadomości, mogące zagrozić interesom W. M. lasta. Postanowienie to stosuje się nie tylko do publikowania tego rodzaju wiadomości, lecz również do ich dalszego rozpowszechniania czynnikiem politycznym.

Postanawia się, że zarządzenia polityczne o charakterze politycznym nie będą odąd podlegały zatwierdzeniu władz sądowych. Postanowienie to stosuje się do zarządzeń policyjnych, dotyczących zgromadzeń, stowarzyszeń i pracy, posiadania broni i aresztu ochronnego.

Pozatem maksymalny czas zastoso-
wania aresztu ochronnego został przedłużony z 3 tygodni do 3 miesięcy.

Dalej przywraca się dawny przepis, wedle którego deputowani nie mają prawa być odpowiedzialnymi redaktorami pism. W przeciwnym wypadku dane pismo podlega zakazowi. Jednocześnie Senat gdański wydał zakaz uboju rytualnego.

Zarządzenia Senatu gdańskiego zmieniają w pierwszym rządzie do unieszkodliwienia opozycji. Powinny też wywołać reakcję ze strony czynników ligowych, powołanych specjalnie do czuwania nad wykonywaniem konstytucji Wolnego Miasta.

Polska, jako bezpośrednio zainteresowana w Gdańsku, nie zaniedbała oczywiście ze swej strony niczego, aby interesy Rzeczypospolitej doznały jakiegokolwiek, najmniejszego nawet szwanku, nie zostały w jakiegokolwiek formie narażone.

Przedewszystkiem jednak należy zapoznać się ze szczegółami zarządzenia. Po zbadaniu szczegółów sprawy będzie można ustosunkować się do jednostronnie wprowadzonego nowego stanu rzeczy, i wówczas, gdyby zaszła tego potrzeba, poczynić — jak to już niejednokrotnie słusznie zaznaczały polskie czynniki miarodajne — odpowiednie a stanowcze kroki, zabezpieczające nasze interesy w Gdańsku.

BOWIEM POLSKA W NICZEM NIE DA USZCZUPLIĆ SWYCH PRAW NA TERENIE WOLNEGO MIASTA.

Przy schorzeniach żołądka i jelit, wątroby oraz dróg żółciowych, szklanka naturalnej wody gorzkiej Franciszka-Józefa jest doskonałym środkiem wypróżniającym. — Zalecana przez lekarzy.

Spotkanie Schuschnigga z Hitlerem?

Wiedeń, 19. 7. (PAT.) Kanclers Schuschnigg wyjechał na parodniowy wypoczynek do St. Gilgen w Tyrolu. Jak wiadomo, St. Gilgen jest odległe o godzinę drogi samochodem od Berchtesgaden, gdzie przebywa obecnie kanclers Hitler.

Amnestja dla Rintelena?

Narazie przeniesiono go z kliniki więziennej do prywatnej

Wiedeń, 19. 7. (PAT.) Jak donosi „Politische Korrespondenz”, dr. Antoni Rintelena w związku z poważną chorobą nerki przewieziony został do szpitala więziennego do prywatnej kliniki.

W kołach poinformowanych wyraża-

ją opinię, że fakt ten należy uważać za pewnego rodzaju amnestję. Należy przypuszczać, że sprawa formalnej amnestji dla dr. Rintelena, który — jak wiadomo — skazany został na dożywotnie więzienie, potrwa dosyć długo.

Płomienie rewolucji nad Hiszpanją

Hiszpańskie Marokko, wyspy Balearskie i Kanaryjskie oraz południe Hiszpanji opanowane przez wojska powstańcze

Madryt, 19. 7. (PAT.) Rząd ogłosił przez radio następujący komunikat: „Nowy zbrodniczy zamach przeciwko Republice nie udał się. Rząd nie chciał odwoływać się do kraju aż do chwili, w której dokładnie zdał sobie sprawę z tego co zaszło. Wydał pośpieszne, bezlitosne zarządzenia, celem likwidacji tego zamachu.

Część armji hiszpańskiej w Maroku wystąpiła zbrojnie przeciwko republice, powstając przeciwko własnej ojczyźnie i dopuszczając się zbrodni buntu przeciwko legalnej władzy. Rząd oświadcza, że ruchawka ogranicza się wyłącznie do niektórych miast w strefie znajdującej się pod protektorem hiszpańskim w Afryce i absolutnie nikt nie przedostał się stamtąd na półwysep, celem dokonania równie szaleńczego zamachu. Odwrotnie, Hiszpanie jednogłośnie zareagowali z największym oburzeniem przeciwko potępieniu godnemu zamachowi, który nie udał się już w zarodku.

Rząd podkreśla, że bohaterskie elementy lojalne stawily opór spiskowi w miastach znajdujących się pod protektorem, broniąc prestiżu armji i władz reublikańskich. Obecnie siły zbrojne Republiki lądowe, morskie i powietrzne, które z wyjątkiem nielicznym, lecz bardzo smutnym zachowały całkowitą wierność, maszerują przeciwko spiskowcom, aby energicznie i bezlitosnie stłumić szaleńcza i haniebną ruchawkę.

Rząd panuje nad sytuacją i nie omieszką zawiadomić opinii publicznej, skoro tylko normalny stan rzeczy zostanie przywrócony”.

Paryż, 19. 7. (PAT.) Informacje nadchodzące do Paryża na temat wydarzeń w Hiszpanji nie wytworzą dokładnego obrazu sytuacji. Zdaje się jednak nie ulegać wątpliwości, że rząd był zupełnie zaskoczony rewoltą wojskową w Maroku i na wyspach Kanaryjskich. Przez zastosowanie cenzury rząd opóźnił o 24 godziny wiadomości o ruchach zbrojnych.

Oficjalnie podawane wiadomości z Madrytu są zupełnie sprzeczne z informacjami, jakie nadchodzą z źródeł prywatnych z Gibraltaru, Londynu i Tangeru. Wydaje się jednak, że powstańcy istotnie zajęli główne miasta Maroka i wysp Kanaryjskich.

Zdają się również potwierdzać wiadomości o wyładowaniu wojsk powstańczych na wybrzeżu hiszpańskim w porcie Algeiras i o nawiązaniu kontaktu z wojskami, znajdującymi się w Sewilli.

W prasie popołudniowej ukazały się nawet sensacyjne pogłoski na temat sytuacji w Madrycie. Korespondent „Paris Soir” donosi z pogranicza Hiszpanji, że w Madrycie, Saragossie, Sewilli i Pampelunie, gdzie ogłoszono strajk generalny, powstańcy zdają się zwyciężać i zyskiwać przewagę. Również w wielu innych miastach Hiszpanji. Oddziały wojsk, stacjonowane na wyspach

Częściowe sukcesy wojsk rządowych

Madryt, 19. 7. (PAT.) O godz. 15,15 Ministerstwo spraw wewn. opublikowało komunikat, wedle którego powstańcy poddali się w Malaga i Barcelonie. Sytuacja w San Sebastian została opanowana. Zaprzeczają, jakoby wojska z Segowji i Logrono miały maszerować na Madryt. Garnizony w tych

Balearskich przyłączyły się do akcji powstańczej. Sytuacja w Barcelonie ma być bardzo poważna.

Dowódca powstańców w Maroku jest gen. Franco, brat słynnego lotnika. W prasie pojawiły się również pogłoski, że powstańcy po wyładowaniu w Algeiras i połączeniu się ze zbuntowanymi oddziałami w Sewilli, maszerują na Madryt. Według ostatnich wiadomości, zamieszki miały wybuchnąć również w Walencji.

Niepokojące światło na wydarzenia w Hiszpanji rzuca fakt dwukrotnej zmiany na stanowisku premiera w ciągu ostatnich 24 godzin.

miastach stanęły po stronie rządu. W Melilla powstańcy ponieśli kompletną klęskę, przyczem wielu schroniło się do strefy francuskiej, gdzie zostali internowani. W Ciudad Leal panuje spokój. Sytuacja w Barcelonie została całkowicie opanowana.

Flota odmówiła posłuszeństwa

Madryt, 19. 7. (PAT.) Rząd opublikował komunikat o usunięciu ze stanowisk generałów Franco i Cabanetas. 4 kontrtorpedowce otrzymały rozkaz wyruszenia do Afryki przeciwko powstańcom, lecz załoga jednego z nich „Lepanto” odmówiła posłuszeństwa i usiłowała przeszkodzić odpłynięciu pozostałych okrętów.

Powstanie na wyspach Kanaryjskich nie zostało stłumione. Stolica wysp Las Palmas znajduje się w rękach powstańców.

Dwukrotna zmiana rządu

Madryt, 19. 7. (PAT.) Rząd hiszpański podał się do dymisji. Na czele nowego gabinetu stanął Martinez Barrio.

Madryt, 19. 7. (PAT.) Martinez Barrio odmówił stanięcia na czele nowego rządu, premierem został Giral, który jednocześnie objął tekę marynarki.

Generał Orlicz-Dreszer

bohater, romantyk, idealista i realista

był jednym z najpiękniejszych i najdumniejszych synów Polski

Kto z nas nie drgnął odruchem bolesnego uderzenia, kto nie polecał dalej podzielić się z drugim, najbliższym — wiadomością, która z Gdyni nadeszła, wiadomością nieprawdopodobną — lecz tragicznie prawdziwą. Kto w Polsce, kto wśród bliższych lub dalszych, Kto nie wątpił, kto nie sprawdził i kto się nie dopytywał.

Bo znaliśmy GO wszyscy. Nietylko ci, którzy z Nim razem przeżyliśmy zieleń i dobre od 1914 r., na polach bitew i wśród ścian żołnierskich kwater, marszów i odpoczynków. Bo znała GO Polska cała jak długa i szeroka. Bo był Jej jednym z NAJPIĘKNIEJSZYCH I NAJDUMNIEJSZYCH SYNÓW.

NASZ WIERNY STARY DRUH — GUSTAW ORLICZ-DRESZER.

Druh każdego, który skrzydła do lotu twórczego rozwijał, druh każdego, który czegoś chciał, czegoś pragnął, coś robił i tworzył w służbie najlepiej przez Niego pojętej idei.

NASZ STARY WIERNY DRUH.

Tragedja gdyńska nietylko pozbawiła Polskę jednego z najzasłużniejszych obywateli, nietylko osierociła armię, zabierając jej jedną z wielkich nadziei na przyszłość. Tragedja gdyńska pochłonęła również jedną z najpiękniejszych, najbardziej romantycznym czarem owianych postaci, jakie wyszły z środowiska legjonowego, z pośród najbliższych duchowo i ideologicznie Wskrzesicielowi Niepodległości.

Bo czyż nie stanowiłby tematu do rapsodu rycerskiego poecie średniowiecza, wtedy gdy powstawały romantyczne epepeje o bohaterach i ich bajecznych przygodach, sam sposób, w jaki Orlicz - Dreszer, praporszczyk rosyjskiego wojska, znalazł się w środowisku legjonowym, stanął przed obliczem Komendanta Pierwszej Brygady? Owo rzucenie się w fale Nidy, przepłynięcie jej na koniu pod ostrzałem obu zdumionych tym „szaleńcym raidem” frontów?

I czyż wyobraźnia największych twórców bohaterów epepej mogłaby się zdobyć na taki finał żywota wielkiego rycerza, jaki los obmyślił i urzeczywistnił w owym tragicznym dniu 16 lipca tuż u brzegów „mare nostrum”? Że właśnie ten, który tak ukochał to morze, tyle mu swej energii i twórczego wysiłku poświęcił, tak dumnie swe pułki kawaleryjskie sprowadzał w spienione nurty przybrzeżne, by każdy żołnierz święcił zaślubiny z „mare nostrum” — stanie się ofiarą tego morza, że ono go pochłonie? Że on, któremu na kilka dni przed zgonem powierzył Wódz Naczelny jedno z największych zadań, obronę powietrzną Państwa — z lotu ptaka ostatnie swe spojrzenie skieruje na pióropusz dymów, idących z największego naszego okrętu, płynącego po oceanach pod nazwą Józefa Piłsudskiego — i że z tą właśnie wizją Piłsudskiego na żrenicy w chwilę potem runie w odmęty fal morskich i już na wieki oczy zamknie?

Romantyczny żywot człowieka — jakże romantycznie się zakończył!

Stoimy dziś przed zimnemi zwłokami Orlicz-Dreszera pełni z adumania i bezbrzeżnego smutku. Ciężkiego, tragicznego, bezbrzeżnego smutku.

Bo pamięć przywodzi nam również szereg innych faktów, które tchną romantycznym czarem. Wspomnijmy choćby ową scenę w dworku w Sulejówku 19-go marca 1926 roku, kiedy to

Orlicz-Dreszer, otoczony zastępem starych bojowników o niepodległość, stanął przed Józefem Piłsudskim i kiedy blysk Jego szabli poparły słowa: „Szabla ta nasze są do Twojej dyspozycji, Komendanciel!” A potem moment, kiedy 12-go maja na moście Poniatowskiego u boku Marszałka ukazała się piękna, rycerska postać Orlicza.

morskiej a ulani zanurzał w niej szablę.

Realista był doskonałym organizatorem oddziałów wojskowych, realista poszedł za druty obozów koncentracyjnych w Niemczech, gdy Józef Piłsudski znajdował się w celi twierdzy Magdeburgskiej, realista oddał nieśpożyte zasługi w walkach o nasze granice, realista był jednym z współtwórców naszej poko-

generał Gustaw Orlicz-Dreszer

W tym tak tragicznie a przedwcześnie zgasłym Wielkim Kawalerzystą — jak go właśnie określił twórca kawalerii legjonowej, pułkownik Bellna — łączyły się dwie cechy, te których idealny stop podziwialiśmy u Józefa Piłsudskiego: romantyka i realisty, idealisty i pozytywisty, żołnierza-junaka, generała i podporucznika w jednej osobie.

Romantyk przepłynął Nidę, romantyk przewodził szarżom jazdy, romantyk wiodł szwadrony „ad littora maris”, by konie moczyły nogi w wodzie

jowej siły zbrojnej, realista z silnym poczuciem społecznym i obywatelskim organizował Ligę Morską i Kolonialną, stał wszędzie tam, gdzie blaskiem swego imienia mógł wesprzeć każdą pożyteczną pracę społeczną.

I dlatego też, gdy odchodzi z pośród żywych, tak nagle i przedwcześnie i gdy śmierć Jego nawet tak tragicznie i romantycznie powiązała w wspólnym splocie wypadków żywioły, którym służył, które miał opanować w służbie żołnierskiej Rzeczypospolitej — ból głęboki i żal wielki owładnął nami wszystkimi w Polsce.

Dziś ciało gen. Dreszera

spocznie na wieki nad brzegiem polskiego morza

Wśród póżumu sztandarów w obecności Głowy Państwa, Wodza Naczelnego i najwyższych dostojników ciała wielkiego żołnierza i Społecznika, Generała Orlicz - Dreszera złożone będzie dziś na wieczny spoczynek.

Na ramionach dawnych Jego towarzyszy broni z czasów wojny i najbliższych współpracowników doby wojennej odbędzie General o s t a t n i ą s w o j ą w ę d r ó w k ę, aby spocząć nad brzegiem polskiego morza, tego morza — które tak gorąco kochał i któremu poświęcił tyle najszlachetniejszych wysiłków. Gdynia, a z nią razem cała Polska odda Mu jutro ostatni pośmiertny hołd.

Na wzgórzu Oksywskiem, górującem nad portem, w osamotnieniu nowego cmentarzyska, nietkniętego jeszcze łopata grabarza, usypany będzie ten pierwszy grób, stając się niezapomnianą i bezcenną dla Gdyni pamiętką. Z czasem wyrośnie tam strzeliste mauzoleum, widoczne z rozległych przestrzeni wodnych; pozdrawiać je będą okręty, płynące z dalekich zakątków świata i marynarze polscy, spełniający w szarym trudzie codziennym tę misję historyczną, której Ten, co tam spoczywa, był wielkim i nieustrudzonym Orędownikiem.

Dzisiejsze uroczystości pogrzebowe są zakrojone na miarę wielkiej manifestacji żałobnej, która cały kraj pogrąży w skupieniu i smutku. Udział Głowy Państwa, Naczelnego Wodza Sił Zbrojnych i przedstawicieli Rządu, nada im charakter szczególnie podniosły. Pogrzeb odbędzie się na koszt Państwa, a program uroczystości ustalony został bezpośrednio przez p. Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z GISZ.

Ze względu na szczupłość miejsca i spodziewany wielki napływ delegacji oraz ludności, porządek ustawienia się i marszu poszczególnych grup został zgóry ściśle określony. W kondukcje uczestniczyć będą tylko dygnitarze państwowi, rodzina, wojsko i delegacje. Ludność natomiast tworzyć będzie szpaler wzdłuż ulic i dróg, którymi kondukt będzie się posuwał.

Eksportacja zwłok śp. ppłk. Lotha i kpt. Łągiewskiego

Uroczystości pogrzebowe rozpoczną się o godz. 9-tej rano wyniesieniem trumien na plac przed Dowództwem Floty, gdzie będą ustawione u stóp znajdującego się tam obelisku. Następnie trumny ze zwłokami ppłk. Lotha i kpt. Łągiewskiego zaniezione będą do wagonu, znajdującego się na

pobliskiej bocznicy kolejowej i stamtąd wyruszą w kierunku Warszawy.

Oddziały wojska będą ustawione wzdłuż drogi od stacji pomp do placu przed Dowództwem Floty. Jena kompanja bataljonu Marynarki Wojennej z orkiestrą staje na placu i po oddaniu honorów w czasie wynoszenia trumien, tworzy ruchomy szpaler około lawety armatniej i części konduktu pogrzebowego. Delegacje stowarzyszeń ustawiają się na przedłużeniu ul. Arciszewskiego.

Egzekwje w kościele oksywskim

Po odjeździe wagonu ze zwłokami ppłk. Lotha i kpt. Łągiewskiego, trumnę z ciałem gen. Dreszera biorą na barki oficerowie kawalerji i lotnictwa i przenoszą ją na lawetę, poczem kondukt pogrzebowy rusza w kierunku kościoła oksywskiego. Porządek konduktu przewiduje następującą kolejność: oddziały kawalerji z pocztami sztandarowymi, baterje artylerji, bataljon morski, oddziały marynarki wojennej, wieńce, krzyż, duchowieństwo, trumna, rodzina zmarłego, Pan Prezydent Rzeczypospolitej, Pan Generalny Inspektor Sił Zbrojnych, Pan Prezes Rady Ministrów, Marszałkowie Sejmu i Senatu, ministrowie, inspektoria armji i generałowie do prac przy G. I. S. Z., wiceministrowie i wojewoda pomorski, ambasadorowie i posłowie państw obcych, względnie ich przedstawiciele i specjalne misje zagraniczne, attache wojskowi zagraniczni, generalicja, Sejm i Senat — kierownicy władz państwowych II. instancji (województwie), oficjalne delegacje wielkich jednostek wojska i oddziałów wojskowych (wewnątrz tej grupy występują poszczególne delegacje jako zespoły zwarte), poczty sztandarowe organizacji cywilnych oraz delegacje tych organizacji, kierownicy władz państwowych I. instancji, grupa oficerów z rodzinami, grupa podoficerów z rodzinami, stowarzyszenie „Rodzina Wojskowa”, urzędnicy władz i urzędów państwowych.

Laweta z trumną zatrzyma się przed kościołem, skąd zwłoki będą przeniesione przez zarząd L. M. i K. do kościoła, gdzie odprawione będą egzekwje w obecności rodziny, dygnitarzy państwowych i nielicznej tylko z powodu szczupłości świątyni liczby osób spośród przybyłych delegacji. Po odprawieniu modłów trumnę wyniosą członkowie Związku Legionistów, umieszczając ją ponownie na lawecie.

NA MIEJSCE WIECZNEGO SPOCZYNKU

Z przed kościoła kondukt skieruje się już wprost na nowy cmentarz wojskowy. Na miejsce świeżo wykopanej mogiły zanieśie trumnę generalicja. Nad grobem wygłoszone będą przemówienia pożegnalne.

PRZYJAZD DOSTOJNIKÓW PAŃSTWOWYCH

Wedle oficjalnej zapowiedzi z Warszawy, P. Prezydent Rzplitej przyjeżdża do Gdyni pociągiem specjalnym dziś, 20 lipca o godz. 6,29 rano. Wyjazd powrotny nastąpi tym samym pociągiem o godz. 20,17. Pociąg wojskowo-rządowy, przywozący oficjalne osobistości, przybywa do Gdyni dziś o godz. 5,55 rano, wyjeżdża zaś z powrotem do Warszawy o godz. 20,55. Na powitanie Pa-

Płk. Stefan Loth

na Prezydenta R. P. i Wodza Naczelnego gen. Rydza-Śmigłego wystawione będą kompanje honorowe.

W dniu wczorajszym przybył do Gdyni i zatrzymał się w Juracie Szef Rządu Premier Składkowski. Poza to w ciągu dnia wczorajszego złożyli hołd

(Ciąg dalszy na stronie 4-tej.)

(Ciąg dalszy ze strony 3-ciej).

zwłokom Minister Komunikacji pułk. Ulrich, wicemin. Piasecki i wicedyr. D. O. K. P. Toruń inż. Girtler wraz

Kapitan-pilot Aleksander Łagiewski

z kompanją honorową K. P. W. Dalej przybyli wicemarszałek Schaetzel, gen. Rayski, komisarz generalny R. P. z Gdańska min. Papée, pułk. Głogowski oraz 20 oficerów lotnictwa, którzy natychmiast zaciągnęli wartę honorową przy zwłokach. Na uroczystości żałobne przybywa również Wojewoda Pomorski Raczkiewicz.

Zapowiedziane zostało przybycie delegacji Związku Legionistów ze wszystkich okręgów z zast. Komendanta Naczelnego gen. Kruszewskim na czele. Wczoraj rano przyjechały delegacje Zw. Legionistów okręgu pomorskiego z prezesem mgr. Schabem i wiceprezesem nac. Banasiem oraz okręgu lwowskiego. Obie delegacje przywiozły swe sztandary. Onegdaj hold zwłokom złożył Dowódca Okr. Korpusu gen. Thomée.

WŚRÓD KWIATÓW I KIRU

W piątek, sobotę i niedzielę, jak już donosiliśmy, trumny gen. Dreszera i Jego towarzyszy wystawione zostały na widok publiczny w sali konferencyjnej Dowództwa Floty. Przybrana czernią sala jest rzęsiście oświetlona. Przy katarfalku płoną gromnice.

General Dreszer spoczywa pośrodku wśród powodzi kwiatów, których przybywa coraz więcej. Wszystkie delegacje składają wieńce lub bukiety.

Trumna Generala ma szklane wieko, przez które widoczna jest piękna, zastygła w majestatycznym spokoju twarz Zmarłego. Ludzie z nabożeństwem wpatrują się w te dobrze wszystkim znane rysy, których nawet tragiczna śmierć nie zdołała zniekształcić. Stojące po bokach trumny pułk. Lotha i kpt. Łagiewskiego są szczelnie zamknięte.

Już trzy dni trwa niemy korowód ludzki, przesuwany się przez żalobną salę. Tragizm tego miejsca jest przegromny. Zastygłe w bezruchu warty honorowe, żryz metalowe trumny, osnute zewsząd kirem, ciche, skupione postacie ludzi, przybywających, aby złożyć ostatni hold i kwiaty, kwiaty... Obraz ten nigdy nie zatrze się w pamięci tych, którzy go widzieli...

KOMUNIKACJA W CZASIE POGRZEBU

Problem komunikacji z Oksywem na dzień pogrzebu rozwiązany został w ten sposób, że na pozostałych liniach autobusowych liczba wozów została zmniejszona, cały tabor zaś oddany został do użytku na linii oksywskiej. Autobusy odchodzą w odstępach 3-minutowych ze Skweru Kościuszki.

Pozatem dla osób, pragnących udać się na Oksywie drogą wodną przez port, uruchomione zostały dodatkowe środki przewozowe w postaci wszystkich wolnych holowników „Żegluga Polskiej”, które kursować będą pomiędzy obu brzegami portu.

NABOŻEŃSTWO ŻALOBNE W ORŁOWIE

W związku z tragiczną śmiercią gen. Orlicz-Dreszera, ppułk. Lotha i kpt. Łagiewskiego w Orłowie w dniu 16 b. m., staraniem Stowarzyszenia Przyjaciół Orłowa-Morskiego w dniu 18 bm. odprawiona została w Orłowie o godz. 10 rano w kościele św. Józefa msza św. żałobna. Odprawił ją ks. prob. Wiśniewski. Orły znajdujące się po bokach ołtarza przybrano krepą.

Na mszy św. obecni byli przedstawiciele władz, miejscowego społeczeństwa i organizacji, m. in. Związku Powstańców i Wojaków ze sztandarem, Związku Rezerwistów, Związku Strzeleckiego, Obozu P. W. K. z Redłowa, Obozu Harcerskiego — Hufiec Sochaczewski z Redłowa i t. d.

Również na znak żałoby czwartkowy wieczór taneczny w Orłowie oraz wycieczka na ss. „Gdańsk” zostały przez Stowarzyszenie — odwołane.

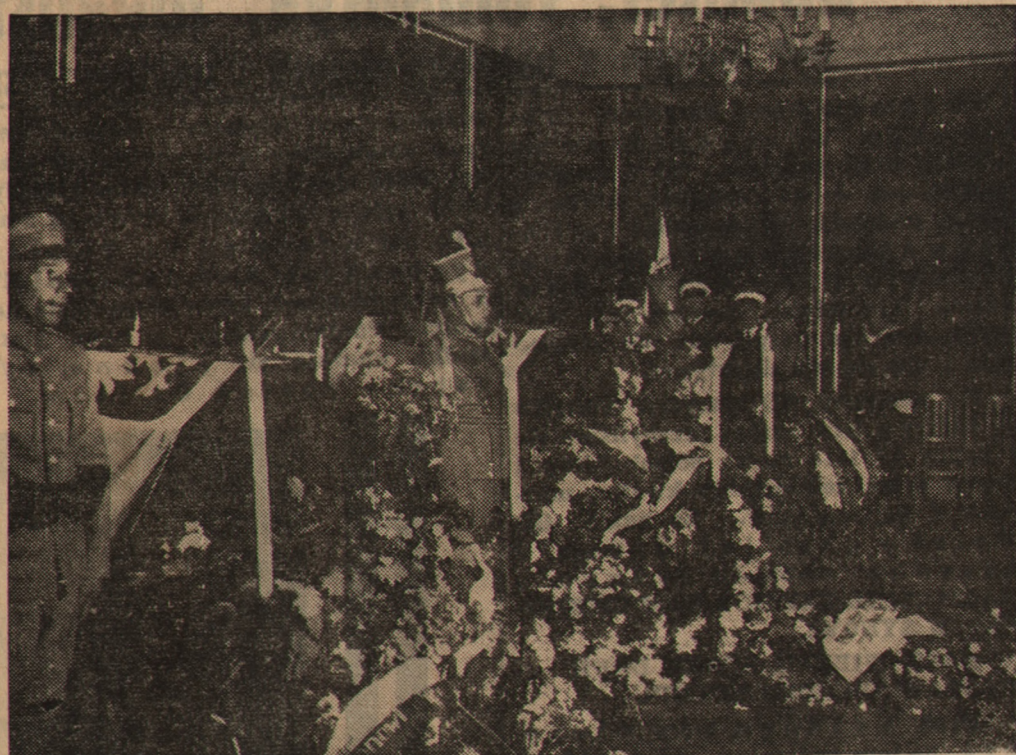
HOLD PAŃSTWOWEJ SZKOŁY MORSKIEJ

Dnia 19 lipca o godz. 10-ej dyrektor Państwowej Szkoły Morskiej p. Komandor Kosianowski w towarzystwie porucznika Konopki złożył przy trumnie ś. p. generała Orlicz-Dreszera w imieniu Szkoły Morskiej wiązaną kwiatów w barwach bandery narodowej. Na szarfie również o barwach bandery nie było żadnego napisu, tylko jako wyraz cichego holdu i symboliki morskiej umieszczono wielki emblemat szkolny posiadający w swojej kompozycji wielką złotą kotwicę.

Bezgraniczny ból i rozpacz matki

Wczoraj w godzinach popołudniowych przybyła do Gdyni matka generała Dreszera i brat zmarłego, Zygmunt. Pobyt matki u trumny syna zmarłego tak niespodziewaną śmiercią miał przebieg tragiczny i wy-

jąca siły wejść do środka. U stóp trumny, wyrzywa się matce desperacki, pełen boleści okrzyk: „G u t e k w r ó t i” Chce podejść do oszklonego wieka trumny. „J a m u s z ę g o z o b a c z y ć” — woła.

Przy trumnach zaciągnęli wartę honorową członkowie Związku Legionistów w historycznych mundurach.

wari na obecnych wstrząsające wrażenie. Sędziwa starszka a weszła do Dowództwa Floty, podtrzymywana przez Zygmunta Dreszera. Na schodach, prowadzących do sali, w której wystawione są trumny, waha się, nie ma-

I dopiero ujrawszy martwą twarz syna wybuchła łkanem. Żona zmarłego generała Dreszera przebywa przy zwłokach od chwili przewiezienia ich na Oksywie.

Nieprawdziwe alarmy

Różne czasopisma rozpisują się na temat pominięcia Pomorzian przy przyjmowaniu kontrolerów dewizowych przez Pom. Izbę Skarbową. Zainteresowani tą sprawą zdołaliśmy się z miarodajnego źródła dowiedzieć, że ogółem przyjęto nie 60 lecz 48 kontrolerów a w tej liczbie 22 rodowitych Pomorzian, zaś 26 ludzi którzy na Pomorzu się wychowali i kształcili. Prócz tego przyjęto 25 rewidentek wszystkie bez wyjątku Pomorzanki. Również dowiedzieliśmy się, że du-

żo Pomorzian odmówiło przyjęcia tej posady z uwagi na jej przejściowy tylko charakter, bardzo niską opłatę bo zaledwie 100 do 120 zł miesięcznie i ciężkie warunki mieszkaniowe na granicy polsko - gdańskiej, gdzie niema bliskich mieszkań.

Nieprawdziwe więc pogłoski rozsiwane przez niektóre czynniki obliczone są na sianie fermentu wśród społeczeństwa pomorskiego. Do sprawy tej jeszcze powrócimy.

Przed zjazdem górskim w Sanoku

Przewodnictwo komitetu organizacyjnego „Zjazdu Górskiego”, który odbędzie się w Sanoku w dniach od 14 do 17 sierpnia r. b. objeli: minister spraw wojskowych gen. Tadeusz Kasprzycki, jako przewodniczący, oraz wiceminister komunikacji inż. Aleksander Bobkowski jako wiceprzewodniczący. Na pierwszym posiedzeniu komitetu ustalono w ogólnych zarysach program o-

brad zjazdu. Celem tegorocznego zjazdu w Sanoku, urzędzonego w skromnych ramach, będzie wzajemna wymiana zdań między przedstawicielami wszystkich regionów górskich oraz powzięcie uchwał w sprawie organizacji, działalności i rozwoju stałej instytucji pod nazwą „Związek Ziemi Górskich, wyłonionej z komitetu „Święta Gór”.

Przyjazd Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych

Generalny Inspektor Sił Zbrojnych gen. Rydz-Śmigły przyjeżdża do Gdyni dziś pociągiem o godz. 7,20 rano.

Przyjazd do Gdyni P. Wojew. Raczkiewicza

Wczoraj o godz. 13 przybył do Gdyni w towarzystwie sekretarza osobistego Wojewoda Pomorski p. min. Raczkiewicz.

Pana Wojewodę powitał w gmachu Komisarjatu Rządu p. komisarz Sokół.

Komisja Badań Przedsiębiorstw Państwowych

bada w Gdyni pracę „Pagedu” Komisja dla Badań Przedsiębiorstw Państwowych badała w Gdyni działalność tamt. „Pagedu” zwiedzając szczegółowo port drzewny i składy, zapoznając się szczegółowo z klasyfikacją Lasów Państw., materiałów tartych oraz dytky.

Wyrok w procesie o krwawe zajęcia toruńskie w dniu 8 czerwca

7 oskarżonych skazanych na karę więzienia od 8 miesięcy do półtora roku. — 8 oskarżonych na kary do 8 miesięcy więzienia z zawieszeniem — 6 oskarżonych uniewinnionych

W ubiegłą sobotę dobiegł końca trzydniowy proces o krwawe zajęcia w Toruniu w dniu 8 czerwca. Jak wiadomo, na ławie oskarżonych zasiadli szarzy ludzie pracy, co gorsza, częściowo pozbawieni tej pracy lub też zatrudnieni przy pracach doraźnych i zarabiający bardzo niskie stawki. Twarze ludzi, którzy wypełniali przez 3 dni ławy oskarżonych w sali rozpraw toruńskiego Sądu Okręgowego, naznaczone były smutnym piętnem nędzy, wruszały determinacją i poddaniem się swemu losowi. Trudno było dopatrzeć się w ich rysach tych złych instynktów, których oczekiwano by się po przestępstwach, jakie popełnili, jakie ponad wszelką wątpliwość ustalili przedwładni sądowni.

To też dzisiaj, kiedy już zapadł wyrok sądowny, kiedy nikt nas nie może posądzić o ukryte zamiary, śmiało można stwierdzić, że audytorjum, śledzące przebieg rozprawy, a nie spokrewnione z oskarżonymi,

darzyło ich raczej cichą sympatią niż potępiało i listowało się nad ich losem, — posunę się jeszcze dalej w swym twierdzeniu: z pełną pobłażliwością odnosił się do nich nawet trybunał sądowy, ten sam, który wydał na nich zasłużony wyrok potępiający i skazujący.

Ogłoszenie wyroku, które nastąpiło wieczorem o godz. 7.30, poprzedziły przemówienia stron, prokuratora i obrońców. Na sali rozpraw panowała atmosfera pełna napięcia, jaka panuje w sądzie, kiedy waga się losy oskarżonych, kiedy za kilka chwil czy godzin ma zapadnąć wyrok. Atmosferę oczekiwania potęgowały jeszcze upał i duszność, która spowodowała dwa wypadki omdlenia, jeden wśród publiczności, drugi na ławie oskarżonych. Woźny sądowy nadał za podawaniem wody, o którą często upominano się z pośród oskarżonych.

O godz. 10 przed poł. zabrał głos oskarżyciel publiczny wiceprokurator Walecki:

„Żadne z przestępstw nie wyrządza tak wielkiej szkody państwu jak przestępstwa tłumu”

Wysoki Sądzie! Są sprawy, w których zebranie materiału dowodowego, rozgraniczającego rolę każdego z uczestników przestępstwa tam, gdzie występuje ich znaczna ilość, nasuwa pewnego rodzaju trudności. Ma to miejsce we wszystkich tych wypadkach, gdzie podłożem przestępstwa jest masa, gdzie podłożem przestępstwa jest tłum. W tego rodzaju sprawach karząca ręka Sprawiedliwości zdolna jest osiągnąć tylko tych uczestników przestępnego zbiegowiska publicznego, którzy w inkryminowanych im przestępstwach odegrali wybitniejszy udział, którzy — mówiąc językiem tłumu — odznaczyli się przestępstwem.

Tą trudnością zebrania dostatecznego materiału dowolnego, określającego rolę i

udział każdej jednostki, występującej w publicznym zbiegowisku przestępczym, tłumaczy się fakt, że dzisiaj przed Wysokim Sądem z kilkusetnego tłumu zbrodniczego, zebranego na placu Dyrekcji Kolejowej w dniu 8 czerwca, na ławie oskarżonych zasiadło zaledwie 21 osób. Prokuratura, która mam zaszczyt reprezentować, w tym procesie, ograniczyła się do postawienia w stan oskarżenia tylko 21 osób, ale tych, co do których udział i rola w przestępnym zbiegowisku publicznym została jasno i konkretnie sprecyzowana w toku dochodzenia prokuratora do co do których wina w toku przewodu sądowego została udowodniona ponad wszelką wątpliwość.

Gdzie źródło przestępstwa?

Zanim przejdę do omówienia strony dowodowej każdego z uczestników zbiegowiska publicznego, pragnę zastanowić się, gdzie źródło przestępstwa, w czym tkwi jego genesa. Tu się niewątpliwie będzie mówiło, że głód i nędza były podłożem, że panowie sędziowie przez ten przyrząd głodu i nędzy będą musieli patrzeć, gdy będzie chodziło o ustalenie winy i rozpiętości wymiaru kary. Pojęcie głodu i nędzy, którem tak często szafuje się w dobie kryzysu, nie może być nigdy argumentem, usprawiedliwiającym fakt popełnienia przestępstwa, nie może być argumentem, który miał zaważyć na winie i wysokości kary, nie może być argumentem, który miał zaważyć na winie i w wysokim stopniu decydować o wymiarze kary.

Ale czy głód i nędza istotnie były podłożem tego zbiegowiska? Czy zasiadający na tej ławie oskarżeni rzeczywiście byli od dłuższego czasu pozbawieni pracy?

NIE! Wyniki przewodu sądowego w oparciu o wyjaśnienia większości samych oskarżonych ustaliły nam, że w dniu 8 czerwca wraz z całą rzeszą inn. robotników w liczbie, dochodzącej do 700 osób, udali się na wiec z narzędziami pracy, by potem temi samymi narzędziami grozić funkcjonariuszom P. P., by zadawać im urazy cielesne.

Niewątpliwie, że wysokość płac i procentowość zatrudnienia bezrobotnych w Toruniu nie były wielkie, ale stan ten, jak nam mówił starosta Skórewicz, przedstawiał się tutaj znacznie lepiej niż gdzieindziej. Toruń w porównaniu z sąsiednimi miastami i powiatami pod tym względem był miastem uprzywilejowanym i w tym kierunku robiono wszystko, w miarę możliwości, aby poprawić byt bezrobotnego robotnika.

Nie było więc podstaw do rozgorznięcia, do jakiegokolwiek manifestacji, tembardziej takiej, która posiadała cechy przestępstwa.

Ażby odpowiedzieć na pytanie, gdzie faktycznie to źródło przestępstwa leży, musimy cofnąć się myślą wstecz do pierwszych dni maja, przejść te zebrania, na których różni Szybkwscy, Sitkowski, Zalewscy w sposób podburzający nawoływali do demonstracji ulicznych, do wywalczenia siłą poprawy bytu, do realizacji siłą swych postulatów, których powołanie ku temu czynniki mimo największej chęci z powodu braku odpowiednich funduszy nie były w stanie zrealizować. Ta atmosfera, wywołana przez mówców, stworzyła tego rodzaju warunki, że przyszedł moment, kiedy musiał nastąpić wybuch w postaci przestępstwa. Wzięła górę doktryna, która za cenę walki, za cenę krwi, chciała realizację swych postulatów, chciała — siłownej kądzi — podwyżki zarobków i zwiększenia stanu zatrudnienia.

Pojęcie zbiegowiska publicznego — i w pojęciu prawa i w pojęciu praktycznym — jest czemś przypadkowym, nieplanowanym, czemś, co powstaje spontanicznie.

Czy zbiegowisko na placu Dyrekcji Kolejowej odpowiadało takiemu pojęciu zbiegowiska?

NIE! To zbiegowisko było akcją planową, wyreżyserowaną przez tych, którzy nią kierowali. Rozpraszenie się uczestników wiecu po wyjściu z Sokolni było mistyfikacją, jak mówił świadek rotmistrz Marjan Adam Prawdź — Szczawiński. Chcąc wprowadzić w błąd policję, uczestnicy wiecu wychodzili z Sokolni grupkami, aby później dopiero w zwartym już pochodzie, siłą ruszyć do miasta.

Winni przestępstwa z art. 163

Większości osób, zasiadających na ławie oskarżonych, akt oskarżenia zarzuca popełnienie przestępstwa z art. 163, który głosi: „Kto bierze udział w zbiegowisku publicznym, które wspólnymi siłami dopuszcza się zamachu gwałtownego na osobę lub mienie, podlega karze więzienia do lat 5”. Dla bytu tego przestępstwa konieczne jest ustalenie następujących elementów:

Czy był zamach? Ko go dokonał i w jaki sposób?

Ponieważ dla władz administracyjnych było rzeczą niewątpliwą, że te nastroje, te hasła walki bratobójczej musiały znaleźć wyładowanie — na dwa dni przed 8 czerwca nastąpiły wypadki chelmińskie, które żywym echem odbiły się na terenie Torunia, — należało się spodziewać, że do tego wyładowania dojść musi.

Kiedy z Sokolni zaczęli wychodzić uczestnicy wiecu, wytworzyła się tego rodzaju sytuacja, że dowódca oddziału policyjnego Mironowicz znalazł się wraz ze swymi ludźmi między 2 grupami zorganizowanego pochodu. Zorientował się on natychmiast, że w tych warunkach oddział policyjny na ul. Grudziądzkiej pozostać nie może. W tym

celu przerzucił się na plac Teatralny i tu, jak stwierdzają świadkowie, przed użyciem granatów łzawiących trzykrotnie wzywał czoło pochodu do rozejścia się. Gdy to nie pomogło, dał rozkaz użycia granatów łzawiących. Gdy i one nie spełniały należyte swego zadania, nakazuje rozpedzić tłum przy pomocy pałek gumowych. Uczestnicy pochodu jednak grożą kilofami i łopatom i nie ustępują. Kiedy tłum zostaje rozdzielony na dwie części, kiedy większa część gromadzi się na placu za Dyrekcją Kolejową, a druga w pobliżu ogrodków Jordanińskich, wówczas na oddział policji poruszają się sypane kamienie.

Kiedy grad kamieni staje się coraz silniejszy i gęstszy, tak że trafiają one niemal wszystkim posterunkowym w oddziale, kiedy dowódca orientuje się, że postawa tłumu staje się coraz agresywniejsza, kiedy wreszcie z tłumu padają strzały, — dowódca oddziału policyjnego daje rozkaz użycia broni palnej, działając ściśle w myśl roz-

Wina podżegaczy

Przechodząc do przemówień na wiecu Sokolni, trudno nie oprzeć się wrażeniu, że zajęcia nie przybrałyby takiego obrotu, że nie doszłoby do rozlewu krwi, gdyby nie atmosfera podniecenia i napięcia, wytworzona przez mówców na wiecu.

Jeśli zastanowić się nad rolą, jaką odegrali w przemówieniach i nawoływaniach osk. Szybkwski, Sitkowski, Lenz, Simoni, to mimowoli nasuwa się nam dewiza wielkich psychologów francuskich Le Bon'a i Tarde'a, którzy tak jaskrawo mówią o psychologii tłumu, stwierdzając, że „niema zbrodni tłumu tam, gdzie niema przywódców, gdzie niema podżegaczy”. Jeśli dewizę tę przeszczerzyć na grunt Sokolni, stwierdzić trzeba, że przemówienia były tam siłą dynamiczną, która wytworzyła atmosferę niepokoju i chęci wyładowania się na zewnątrz. Słyszeliśmy, że po nawoływaniach osk. Szybkwskiego: „Dzisiaj musi nastąpić alstuprocentowe zwycięstwo albo śmierć!” — padały na sali okrzyki: „Idziemy do miasta!”, „Bij do miasta!”, „My się policji nie boimy!” — Czuje się zwolniony w tym punkcie od omawiania, że te słowa miały wpływ podniecający, że wywoływały obraz i chęć rozlewu krwi.

W tem miejscu prokurator szczegółowo omawia stronę dowodową, ujawnioną pod-

porządzenia Prezydenta R. P. i według instrukcji policyjnej: Trzykrotnie upomina tłum, a gdy to nie pomaga, daje jeszcze salwę w górę. Grad kamieni jednak staje się coraz gęstszy i z tłumu nadal padają strzały do oddziału policyjnego. Wtedy dopiero 8 wyznaczonych policjantów oddaje do tłumu po jednym strzale. Strzałów zostało oddanych 7, co stwierdzono dokładnie na podstawie zbadania broni natychmiast po zajściu. Podziwu doprawdy godny jest ten spokój i ta pełna opanowania postawa oddziału policyjnego, który działając ściśle w myśl rozkazu swego dowódcy nie pozwolił sobie na ani jeden strzał więcej. Wprost przeciwnie: dzielnie i po bohatersku nadstawiał pierś, którą mu tak rzęsiście obrzucano kamieniami.

Te dane ujawnione zostały w toku przewodu sądowego nie tylko na podstawie zeznań funkcjonariuszy P. P. Słyszeliśmy zeznania świadka Szczawińskiego, zeznania osób zupełnie niezainteresowanych, przygodnych świadków, urzędników Dyrekcji Kol., którzy obserwowali zajście z okien swych biur. Te wszystkie zeznania dają Sądowi całkowitą gwarancję, że zamach gwałtowny — przy uwzględnieniu jeszcze uderzenia z tyłu w głowę dowódcy oddziału policyjnego — przybrał formę najohydniejszą, najbardziej bestjałską.

W tych warunkach widzimy, że pierwszy, konieczny dla bytu przestępstwa z art. 163 k. k. element został ponad wszelką wątpliwość ustalony.

czas przewodu sądowego w odniesieniu do wszystkich oskarżonych, nadmienając, że co się tyczy 6 oskarżonych, którzy zostali ranni podczas zajść, właśnie doznane przez nich rany są dowodem, że brali oni udział w przestępnym zbiegowisku, że solidaryzowali się z tem zbiegowiskiem i musieli znać dowość w czolowej, najbardziej agresywnej części pochodu.

Następnie prokurator omówił szczegółowo kwalifikację prawną czynów oskarżonych i zakończył swoje przemówienie temi słowami:

„Pragnę, panowie sędziowie, ażebyście czyny przestępne, dokonane na placu Dyrekcji Kolejowej w dn. 8 czerwca, poniżyli i potępiłi, aby nie znalazły naśladowców, aby nie przyczyniły się do nowych demonstracji, bo żadne z przestępstw nie wyrządza tak wielkiej szkody państwu, żadne tak nie godzi w jego podwaliny ładu i bezpieczeństwa, jak przestępstwa tłumu. Po wypadkach krakowskich, lwowskich, częstochowskich surowy wymiar kary w tym wyroku jako akcie prawdziwej sprawiedliwości, jest nakazem chwili w należyce zrozumianym interesie Państwa.

Przemówienia obrońców

Po przemówieniu prokuratora zabrał głos obrońcy, z których pierwszy przemawiał adw. Zygmunt Wiśniewski z Torunia.

Podkreślił on, iż dla oceny materiału faktycznego nie bez znaczenia jest ustalenie momentu, w którym zaczyna się właściwe przestępstwo i w tym celu przechodzi w chronologicznym porządku przebieg wypadków, twierdząc, że wystąpienia oskarżonych przed samymi zajściami na placu Dyrekcji Kolejowej nie noszą jeszcze cech przestępstwa. Następnie kolejno omawia inkryminowane oskarżonym przestępstwa, naświetlając je ze strony obrony. Pod koniec obrona stwierdza, iż nie może być mowy o akcji zorganizowanej, gdyż policja mimo słabych sił liczebnych zdołała opanować sytuację. Wreszcie, omawiając kwestię strzałów z tłumu, obrońca zapytuje się: „Kto strzelał?” i stwierdza, że „nie może nie podkreślić momentu, że po stronie policji nie było ani jednego człowieka, zdraśniętego kula, gdy po stronie demonstrantów było 7 rannych i jeden trup”.

Drugi obrońca, adw. Benkiel z Warszawy, naświetlił to i podłożył, na jakim — jego zdaniem — rozegrały się krwawe zajścia. W słowach pełnych — szczerego nawet — patosu, odmalował losy życiowy oskarżonych, odcierając w ton, który łyżycę wyciskał z oczu kobiet i wyrwał szloch nawet z piersi zahartowanych i od-

pornych na wzruszenia mężczyzn na ławie oskarżonych.

Obronca stwierdził, że na ławie oskarżonych siedzą nie prowdyrczy, bujni, rewolucyjni, lecz 21 szarych ludzi, zmęczonych przez życie. Punkt ciężkości jego obrony zaś spoczywał na niskich placach bezrobotnych i wypływającej stąd nędzy, która wytwarza stan nieopieczętowania zbiorowej, wykluczającej kierowanie się jakąkolwiek doktryną i rozumowanie w płaszczyźnie państwowo-twrzecznej. Niezależnie od przywiązania do Polski, w momencie nędzy, cały gmach ideałów rozrypuje się w gruzy. Tak więc na zebraniu w Sokolni zapędził oskarżonych nie żaden podżegacz, ale te 5 czy 8 zł zarobku na tydzień. W dalszej części swego przemówienia adw. Benkiel zwała winę na przedstawicieli władz administracyjnych, któremu zarzuca, iż nie umiał wcześniej zapobiec zbiegowisku, a kiedy już było zapóźno, popełnił ten błąd, iż tłum demonstrantów sama policja „dopuszcza do arsenału”, jakim w tym wypadku były stopy kamieni na placu Dyrekcji Kol.

Po replice prokuratora oskarżeni w ostatnim słowie prosili o uniewinnienie, a osk. Simoni nadmienili poza tem, iż walczą za Polskę jako ochotnik od r. 1918, m. i. w powstaniu wielkopolskim i w powstaniach górnośląskich, że jest inwalidą wojennym.

Wyrok

Wieczorem o godz. 7.30 przewodniczący trybunału ogłosił wyrok, skazujący za popełnienie przestępstwa z art. 163 k. k. Józefa Arentowskiego na 10 miesięcy więzienia, Bern. Kisielskiego na 8 mies. więzienia, Anastazego Kuzińskiego na 1 rok, Teodora Simoniego na półtora roku, Ant. Daniszewskiego na 10 miesięcy, Romana Kowalskiego na 3 miesiące, Piotra Lisowskiego na 8 miesięcy; dalej: Jana Klonowskiego, Stefana Szykiewicza, Marję Bukowską, Tomasza Zalewskiego, Stan. Michałowskiego, Piotra Wiktora Nałaskowskiego na karę po 8 miesięcy więzienia z zawieszeniem na 4 lata, Jana Kieszkowskiego na 8 mies. z zawieszeniem na 3 lata, Kat. Kalwasińską na 4 mies. aresztu z zawieszeniem na 4 lata.

Sąd uniewinnił: Stefanję Wojtowiczową, Bol. Wichrowskiego, Franc. Szybkwskiego, Leona Ulaszewskiego, Leona Lenza, Stan. Litkowskiego. Koszty ponosi Skarb Państwa. Wszystkim ukaranym zalicza się areszt śledczy.

W przededniu doniosłych zmian w ustawie o reformie rolnej

W kołach rolniczych coraz więcej mówi się o konieczności znowelizowania szeregu przepisów ustawy o reformie rolnej.

W przeciągu ostatnich lat w naszych stosunkach gospodarczych i społecznych zaszło tyle zmian, że szereg momentów, oddziaływujących i służnych w okresie tworzenia ustawy o reformie rolnej, przestało być istotnych.

Tak np. minimum przewidziane w dawnej ustawie, jako niepodlegające już przymusowej parcelacji w wysokości 180 ha. i dla niektórych okolic 300 ha., jest oceniane obecnie jako zbyt wygórowane.

Również nieaktualne stały się już przepisy, wyłączające niektóre majątki od reformy rolnej, iak np. wyłączenie w związku

z prowadzeniem plantacji buraków cukrowych.

Dawniej była to wyłączna domena większej własności rolnej. Obecnie plantują buraki cukrowe również w wielkiej ilości małe gospodarstwa.

W dzisiejszych warunkach stały się także niemożliwe do utrzymania przepisy, dopuszczające do wyłączenia z pewnych względów majątków nawet 3 tys i wyżej hektarowych.

W kołach dobrze poinformowanych wyrażane jest przekonanie, że dawna ustawa o reformie rolnej dojrzała całkowicie do nowej reformy. W najbliższej już przyszłości należy oczekiwać zdecydowanych na tym odcinku przemian.

ANTONI MARCZYNSKI

STRZAŁ O ŚWICIE

POWIEŚĆ

— Śledztwo?!... Więc pan jest...?
 — Jestem inspektorem policji państwowej, mój panie! Czy wobec tego zechce pan nareszcie odpowiadać na moje pytania, czy też...
 — Ale dlaczego?! Dlaczego chce mnie pan przesłuchiwać? O co wogóle chodzi?
 — O pana Ludwika Boltona!
 Nieznajomy zachwał się na nogach.
 — Więc to on?! On kazał mnie aresztować?! Ten... ten... — szukał przez kilka sekund potrzebnego określenia, aż wreszcie z jego ust, skrzywionych w bolesnym grymasie padły epitety... — lotr, kanaj!
 — Acha, pan go niecierpi, co?
 — Nienawidzę go śmiertelnie!
 — To znaczy życzy mu pan śmierci.
 — Och, niechby już raz zdechł ten podlec!
 — Słyszeliście, państwo? — Inspektor zwrócił się do członków rodziny Jana Boltona, a potem znowu do owego „śmiertelnego wroga” Ludwika. — Kiedy pan tutaj przybył?
 — Przyjechałem nocnym pociągami pośpiesznym.
 — Czyli 20 minut po północy. I wynajął pan dorożkę?
 — Tak. Przybyłem do Jeleniowa dorożką, odprawiłem ją, a ponieważ brama była zamknięta na klucz, przeszedłem przez ogrodzenie... Również zamknięte były główne drzwi pałacu...
 — A to ciekawe, — wtrącił inspektor kpiąco. — Kiedy o świcie wybiegłem z hallu na dziedziniec, główne drzwi były otwarte naoszczędnie!
 Nieznajomy wzruszył ramionami.
 — Możliwe, ale kiedy ja tam przyszedłem, były zamknięte. Na pewno! Wiem, bo próbowałem kilka razy... Potem obszedłem cały pałac dookoła. We wszystkich oknach było ciemno. Nie chcąc wszczynać hałasu i budzić domowników, postanowiłem zaczekać do rana. Udałem się najpierw do ogrodu...
 — Do altany.
 — Tak. Skąd pan wie o tem?
 Huber wskazał z dumą na swojego „Ulissesa”.
 — Mój piesek mi to powiedział, idąc pańskim śladem, — wyjaśnił.
 Nieznajomy uśmiechnął się z goryczą.
 — Pies policyjny mnie tropił, niby jakiego zbrodniarza, — westchnął.
 — „Niby”!... No, i co dalej?

— Nic... W altanie było mi zimno i twarde, więc zacząłem szukać lepszego noclegu. Znalazłem ten stryżek. Tu również nie mogłem długo usnąć, aż o świcie sen mnie zmorzył i spałem, dopóki nie zbudziła mnie...
 — To wszystko? Nic więcej łaskawy pan nie pamięta? No? Może jednak? — Zdradliwie dobroduszy uśmiešek na ustach inspektora zgasł nagle. — Radzę mówić prawdę, lub skonfrontuję pana z Ludwikiem Boltonem!
 — Z nim?! — Nieznajomy zgrzytnął zębami. — Nie lękam się już tej konfrontacji!
 — „Już”! Słyszeliście, państwo? Powiedział wyraźnie: „nie lękam się już tej konfrontacji”. To bardzo charakterystyczne! — Znowu zwrócił się do nieznajomego. — Młodzieńcze, pański cynizm przechodzi wszelkie granice, to panu mówi stary urzędnik kryminalny! Ale czeka pana straszna niespodzianka! — Huber nabrał tehu w płuca i odczekawszy chwilę dla spotęgowania

wrażenia, oświadczył z naciskiem: — Pan Ludwik żyje!!
 — Czy on zwarjował?! — wyrwało się Julji Dorazilowej, która nie zorientowała się, że to podstęp. — Przecież Ludwik zginął na miejscu!
 Jej odezwanie się wywołało u inspektora szalony wybuch gniewu; tak wiele obiecywał sobie po swoim tricku, (który coprawda już raz go dzisiaj zawiódł) tymczasem ta „pyskata baba” zepsuła mu wszystko. Nieznajomy wiedział teraz, że Ludwik Bolton skonał i śmiało mógł się wypierać autorstwa, czy choćby udziału w tej zbrodni. Nic dziwnego, że Huber pieńił się z wściekłości, że nareszcie wypadł z roli dobrodusznego poczwicwa.
 — Tego jegomościa, — ryknął na swoich agentów, wskazując amatora noclegów w sianie, — odprowadź do mojego pokoju. Tam go przesłucham. W cztery oczy!... A gdyby tam ktokolwiek obcy chciał wejść pod jakimkolwiek pozorem, to... no, wy już wiecie sami, jak taką osobę splawić!

Było to wypite najwyraźniej do Julji i do Michała, bowiem na nich spoczął wzrok rozsierdzonego inspektora. Julja odeszła natychmiast z miną królowej, którą rewolucjoniści wypędzają z jej sypialni, lecz Michał nie lubił się przejmować; przyjaźnie uśmiechnięty podszedł do Hubera.
 — Chciałem pana prosić o jedno, — zaczął zniżonym głosem.
 — Nie mam teraz czasu.
 — Zajmę panu tylko pół minuty... Przypuszczam, że poleci pan swoim władnym przetrząsnąć cały pałac od piwnic, aż po strych, prawda?
 — Rozumie się.
 — W trakcie tych poszukiwań pańscy ludzie znajdą niewątpliwie moc przedmiotów, które naogół uważa się za śmiecie, a które...
 — O co panu chodzi? — wtrącił Huber popędliwie.
 — O niedopałki i ustniki papierosów.
 — Ach, pan wciąż liczy na te „Damesy”?
 — Broń Boże. Mnie tutaj interesują wyłącznie papierosy „Camel”. Niech pan łaskawie wyda polecenie swoim agentom, aby sobie dobrze zapamiętali, gdzie, w których pokojach, koło jakich mebli, drzwi, czy okien znajdują niedopałki owych „Cameli”... To już wszystko, o co chciałem pana prosić.
 Inspektor Huber uśmiechnął się ironicznie.
 — Lubię to ogromnie, — rzekł, — gdy laik bawi się w detektywa.
 — Niech pan nie lekceważy laika, bo on niekiedy może wiedzieć więcej, niż pan... Cóż pan naprzykład wie o tym elegancie? Nic! A ja wiem, wiem, że mu Józef na imię, że go coś łączy z panią Ireną Bolton, że depešował i...
 Huber nie słuchał dalej. Podbiegł do nieznajomego, zażądał od niego legitymacji, spojrzął, przeczytał: — Józef Moll, inżynier chemji, — poczem wrócił do Michała Boltona.
 — No i co, czy miałem rację? Azali nie jest mu Józef?
 — Nie sztuka, wiedzieć, skoro go pan znał oddawna, — odburknął Huber.
 — Znam go od pół godziny, podobnie, jak i pan.
 — Powiedzmy, powiedzmy... A czy i tą depešą; czy zna pan jej treść?
 (Ciąg dalszy nastąpi).

W dniu 17 lipca rb. zmarł po długich i ciężkich cierpieniach
 nasz pracownik, kasjer **S. P.**
Władysław Pawlik
 W Zmarłym traci Ubezpieczalnia Społeczna w Toruniu gorliwego i sumiennego pracownika.
Cześć Jego pamięci!
Dyrekcja i Pracownicy.

4438

Po długich i ciężkich cierpieniach zmarł w Warszawie w dniu 17 lipca 1936
 s. p. **Władysław Pawlik**
 kasjer Ubezpieczalni Społecznej w Toruniu
 W Zmarłym tracimy zacnego kolegę, o którym pamięć na zawsze zachowamy.
Związek Zawodowy Pracowników Ubezpieczeń Społecznych w Polsce
Oddział w Toruniu.

4534C

POMORZANIE NA EMIGRACJI

Ze wspomnień długocierpliwego emigranta

napisał: **Zdzisław Karr-Jaworski**

Gdzieś niedaleko kobiety, dzieci, suną za tłumem.
 Zbliźmy się bardziej i posłuchajmy co mówią.
 Niewiele...
 Czasem padnie słowo:
 — Bonjour, ça va?
 — To znów: Buenos días, como está usted?
 Albo:
 — Zdrastujcie, jak zdrowie?
 Bardzo rzadko — Guten Tag!
 Najczęściej zaś — polskie:
 — Dzień dobry, co nowego?
 — A nic.
 — Zimno dziś.
 — A jo.
 I znowu cisza, tylko stąpanie staje się śwawsze, bo poranna mgła dokucza w ręce i uszy.
 Jak ogromny wachlarz, którego końce znajdują się na przedmieściach i w osadzie, czarna robota schodzi się powoli do jednego punktu, na teren pieców kopalni, przekraczając wejściową bramę.
 Wachlarz kurczy się, niknie, wreszcie ostatni zapóźniony trochę górnik, czy pałacz wpada na dziedziniec.
 W osadzie cisza...
 Kopalnia żelaza budzi się...
 Wielki piec huzy...
 Zegar wybiła trzy kwadransy na szóstą. Słońce, a raczej jego pierwsze blaski oświetlają szaro mury zapyłone kurzem. — zmieszany z wilgocią porannej mgły.
 Przenieśmy się teraz, o tej samej godzinie do osady: Soleil w Saint - Etienne.
 Wszystko odbywa się tam w tym samym

porządku, z tą jedynie różnicą, że kopalnie węgla wymagają więcej jeszcze ostrożności i przygotowań przed pracą.
 Pomorzanie zamieszkałi w Soleil, wkroczywszy na tereny kopalniane „Nines de la Loire”, udają się do ogromnego hallu, gdzie rozebrawszy się do naga i zawiesiwszy swą odzież na hakach, lub umieściwszy w specjalnie do tego przeznaczonych szafkach, wkładają na siebie ubrania górnicze, czarne jak sam węgiel, brudne jak błoto dziedzińca, tłuste jak smar oliwionych przez nich maszyn.
 Za pięć minut wszyscy gotowi, stoją przed budynkiem lampy górniczej, w ogonku, drwiąc z zimna, czekając swojej kolejki oczekują niecierpliwie zjazdu pod ziemię bo tam cieplej, a poranna mgła nie przenika ubrania plamiąc oślizgłym pyłem i tak już brudne i pokaleczone węglem ciała górników.
 Lampa, którą górnik jest obowiązany zostawić pod karą w specjalnym gmechu, jest ściśle codziennie sprawdzana przez „lampiarza”. Jest ona jednocześnie wskaźnikiem obecności górnika. Z lampą wręczają mu numerek wybity w metalu. Potem — ostatni pasaż: dokładna rewizja po kieszeniach, w czapkach, za pasami...
 Wystarczy mieć przy sobie choćby jedną zapalną, by zostać na zawsze usuniętym z pracy. często pociągnięty do surowej odpowiedzialności.
 Gazy!...
 Ta czarna śmierć — czyha na życie górnika dniami i nocą, by od czasu do czasu pogrześć w mrokach kopalni setki polskich istnień i osierocić legion dzieci, co polską

mową się krzepią na obcej ziemi.
 — Saint Bell!
 — Saint Pierre de la Palud!
 — Saint Etienne!
 Grobowce polskich wygnańców za chlebem.
IV. W PODZIEMIACH
 Gdzieś bije godzina szósta...
 Górnicy trzymając lampy w ręku, lub uwiesiwszy je u pasa, wspinają się po drabinach na pierwszą platformę szybu.
 Jednocześnie rozlega się przeraźliwy świst syren fabrycznych.
 Olbrzymie, rozpędzone koła maszyn budzą się ze snu.
 Człowiek za naciśnięciem jednego elektrycznego guzika, wprawil w ruch potężne siły i postawił obok nich miliony szarych realizatorów ludzkiego geniuszu, miliony szarych niewolników maszyny, która grozi śmiercią w chwili najmniejszej nieuwagi pociągając za sobą nieobliczalne następstwa.
 Czowiek czuwa nad maszyną — maszyna nad człowiekiem.
 Oboje dopełniają, pracy niewidocznej, odbywającej się we wnętrzościach ziemi — w kopalni.
 Górnicy zawieszają na specjalnie ko temu zrobionych tablicach swoje numerki i patrząc na tarczę słoneczną czekają swą kolejkę, by zjechać w ciemności.
 Do kosza windy wchodzi 10 ludzi. Robotnik obsługujący windę, krzyczy donośnym głosem do telefonu:
 — Les hommes! — 800 mètres.
 Koła drugiej platformy drgają...
 Kosz unosi się nieco w górę...
 Nagle —
 Spada w głąb ziemi.
 Zrazu powoli, potem coraz szybciej...
 ze coś dech zapiera w piersi i za serce coś

chwytą.
 800 mtr. pod ziemią...
 Zdala od Ojczyzny...
 Dla kawałka chleba...
 Po szóstej piętnaście, ostatni kosz srywa w podziemnych człusiach ostatnią dziesiątkę samych Polaków.
 Na powierzchni cisza...
 Koła szybu zmęczyły się...
 Stanął.
 Przed chwilą ludny podwórzec, świeci te raz pustkami.
 W kaulazach śmieje się zamglone słońce.
 Gdzieś niedaleko przebiegnie przez podwórzec kobieta — widmo, lub czarny jak djabeł chłopak z jednej sortowni do drugiej.
 Resztę skryła ziemia, ta sama ziemia na której leżą polskie wsie na Mazurach i we Francji. Ta sama ziemia na której wyrosły: Saint Clair, Ostricourt, Oignes, Soleil, Chapelle, Noeux, Marles, Douai, Libercourt, La Ferriere aux Etangs i te wszystkie osady francuskie gdzie co krok, pada polskie słowo.
 Wszystkich skryła ziemia, zazdrośna o swe skarby, jęcząc głucho pod uderzeniami kilofów, prujących jej wnętrzości.
 Za jej jellita wieśniak z Gostomia, jego pięcioro dzieci, żona i stary ojciec na użrymaniu, dostaną ciepłą strawę, dopóty dopóki go co nie zmiądzdy. Nikt z nich nie jest pewny powrotu do słońca (Szyb Trois Saint Etienne, 800 m. winda, temperatura do 27 stopni C. Najgłębszy lom „Nica” urągliwie zwany z powodu niemożliwego gorąca 30 stopni C., obsługuje brygada złożona wyłącznie z Polaków. Autor niniejszego reportażu był na dniu tego szybu dwukrotnie po 8 godzin).
 (Ciąg dalszy nastąpi).

Sport i Kultura Fizyczna

Nasz tygodniowy Dodatek Sportowy

Pierwszy mecz o wejście do Ligi w Toruniu

A. K. S. „Chorzów“ i W. K. S. „Gryf“ Toruń 5:3 (5:1)

Piękna, przyjemna gra Ślązaków

W dniu wczorajszym na boisku miejskim w Toruniu w obecności około 2000 osób WKS „Gryf“ Toruń rozegrał swój pierwszy mecz o wejście do Ligi z mistrzem Śląska, Amatorskim Klubem Sportowym z Górzowa. Mecz wygrał AKS w stosunku 5:3, do przerwy 5:1. Sędziował bez zarzutu p. Konieczka z Bydgoszczy. Drużynę gości witał prezes Gryfu p. płk. Matzenauer.

Skład drużyny A. K. S.: Mongala, Stolarczyk, Szolc, Hazenbek, Kuchta, Bendkowi, Pytel, Piątek, Urbański, Wostal, Boramek.

Skład drużyny WKS Gryfu: Wiczyński, Wierzchowski, Trenk, Karczewski, Frączak, Jeziorski, Zdrojewski, Ziółkowski, Suchoci, Kamiński, Wierzelewski.

Toruń już dawno nie oglądał meczu tak bardzo nerwowo. Zgóry wiedziało się, że będzie to zażarta walka o punkty. Zwycięstwo AKS-u było w pełni zasłużone. Drużyna ta była zespołem lepiej skoordynowanym, podczas kiedy gospodarze grali chwilami bez ambicji, a jedynie ten lub ów parł do przodu, by udowodnić, że słusznie należy mu się grać w pierwszej drużynie.

Pierwsze 15 minut gry należą do Gryfu, który z miejsca rusza do ataku, zmuszając biernych Ślązaków do intensywnego wysiłku. Gryf w tym czasie grał bardzo skutecznie w polu i nie nie wskazywało na jego wysoką porażkę.

Już w 3-ej minucie wytwarza się groźna sytuacja pod bramką Ślązaków i strzał do bramki przynosi w ostatniej chwili obrońca na korner.

Goście zaskoczeni skuteczną grą gospodarzy przeszli do ofensywy.

16 minuta gry przynosi Ślązakom pierwszą bramkę, zdobyta przez Pytla, nie bez winy obrony gospodarzy. Bramkarz za pierwszą bramkę winy nie ponosi.

W kilka sekund potem Ziółkowski otrzymuje piłkę, przedziera się przez obronę i strzela w prawy róg bramki. Huczne oklaski publiczności nagradzają Ziółkowskiego za bramkę, która przynosi wyrównanie.

Kamiński w 25 minucie po kiwnięciu obrony ma możliwość zdobyć prowadzenie dla swych barw, lecz ostry strzał przechodzi wysoko ponad bramę.

W 30 minucie plasowany strzał Wostala przynosi Ślązakom prowadzenie. Gryf zaczyna holdować wysoką grę, Ślązacy natomiast stępują przez cały czas grę przyjemną.

W 10 ostatnich minutach pierwszej połowy Ślązacy uzyskują dalsze 3 bramki i to przez Wostala 2 i Piątka 1 i Boramka. Winę za te ostatnie bramki uzyskane w tak krótkich odstępach czasu ponosi obrona i pomoc, a w szczególności pomoc, która chwilami na boisku nie istniała, a którą atak Ślązaków kiwał jak chciał.

Drugie połowa gry to zryw Gryfu i piękny przebieg Ziółkowskiego kończy się karnym dla gospodarzy. Karny egzekwuje pewnie Wyczyński, bramką Gryfu!

Piękny strzał Zdrojewskiego z 20 metrów idzie w samą poprzeczkę. Gryf zaczyna odbierać stracony teren, co mu się częściowo udaje i w ostatniej minucie najpiękniejszą bramkę dnia strzela vollem Wierzelewski. Ślązacy, upewniwszy sobie wysoką wygraną w pierwszej połowie, zbyt w drugiej połowie się nie wysilają.

U gości wyróżnił się Wostal strzelec 3-eh efektywnych bramek, oraz obrońca Stolarczyk.

W Gryfie słabo wypadła pomoc w szczególności Karczewski, a ponadto w dużej mierze winę za porażkę ponosi obrona Gryfu i częściowo bramkarz.

O wejście do Ligi

SKODA — UNJA 4:0 (1:0).

Lublin, (PAT). W Lublinie w meczu o wejście do Ligi warszawska Skoda pokonała lubelską Unję 4:0 (1:0). Bramki dla zwycięzców zdobyli Rusinek i Zbroja. Warto zaznaczyć, że Unja nie wyzyskała dwóch rzutów karnych.

Skoda zaprezentowała się z jaknajlepszej strony. Najlepszym w drużynie był Rusinek w ataku i bramkarz Głowacki. Zawody wywołały dość znaczne zainteresowanie i zgromadziły około 1500 ludzi.

POLONJA (PRZEMYŚL) — R. K. S. (WIELKIE HAJDUKI).

W Wielkich Hajdukach na starym boisku Ruchu odbył się mecz o wejście do Ligi państwowej między mistrzem okręgu lwowskiego Polonią z Przemyśla, a RKS. Wielkie Hajduki, mistrzem polskich drużyn robotniczych.

Mecz zakończył się niespodziewanem

zwycięstwem RKS. w stosunku 2:0 (2:0), przy czym bramki dla zwycięzców zdobyli Aleser i Janecki. Polonia była zespołem taktycznie i technicznie lepszym, grała jednak pechowo.

BRYGADA (Częstochowa) — ŁTSG 1:0 (1:0)

Częstochowa (PAT). W Częstochowie dnia 19 bm. rozegrany został mecz o wejście do Ligi pomiędzy mistrzem Łodzi ŁTSG a miejscową Brygadą. Zwyciężyła niespodziewanie Brygada w stosunku 1:0 (1:0). Jedyną bramkę dnia zdobył Bien. Widzów 3.000. Sędziował Sliwczyński.

CRACOVIA — POGOŃ (Stryj) 3:0 (1:0).

Stryj (PAT). W Stryju w meczu o wejście do Ligi Cracovia pokonała Pogoń stryjcką 3:0 (1:0). Zwycięstwo Cracovii zasłużone, gdyż miała prawie przez cały czas przewagę. Bramki dla zwycięzców strzelił: Malczyk (2) i Kossok. Sędziował p. Klam-

mer. Mecz wywołał wielkie zainteresowanie i zgromadził około 2.000 widzów.

POGOŃ LWOWSKA WYGRYWA W KOŁOMYI W STOSUNKU 11:2 i 5:0.

Kołomyja (PAT). W Kołomyi dnia 18 i 19 bm. bawiła lwowska Pogoń, w której grało jednak tylko 6 graczy drużyny ligowej. W sobotę goście rozegrali reprezentację klubów klasy B i C 11:2, zaś w niedzielę zwyciężyli Pokucie 5:0.

BIEG KOLARSKI WE LWOWIE.

Lwów (PAT). Dnia 19 bm. odbył się we Lwowie bieg kolarski na trasie Lwów — Przemyślany — Lwów, liczącej około 100 klm. o puchar S. P. Aleksowa. Zwyciężył Żelazo (Czarni) w czasie 3 godz. 27 min. przed Danielem (Warszawianka) o ćwierć koła. Trzecim był Daniel 2-gi ze stanisławowskiej Górki. W biegu startowało 8 zawodników.

Reprezentacja olimpijska Polski w rewanżowym spotkaniu remisuje z Phoebusem

REPREZENTACJA OLIMPIJSKA POLSKI BIJE PHOEBUS 3:1.

Rozegrany w sobotę w Warszawie międzynarodowy mecz piłkarski pomiędzy reprezentacją piłkarską Polski a Budapeszteńską drużyną Phoebus, zakończył się zwycięstwem Polaków w stosunku 3:1 (2:1).

Zawody prowadził p. Walczak. Widzów przeszło 3 tysiące.

Łódź, 19. 7. (PAT.) Rewanżowy mecz naszej piłkarskiej drużyny olimpijskiej z budapeszteńskim Phoebusem zakończył się nieoczekiwanym wynikiem remisowym 4:4. Do przerwy prowadził Węgrzy 4:2.

Drużyna polska wystąpiła w składzie: Madejski, Galecki, Sitko (Szczepaniak), Kotlarczyk 2-gi, Cebulak, Piek 2-gi (Tadeusie-

wicz), Piek 1-szy, Matyas, Peterek, God, Wodarz.

Spotkanie nie stało na wysokim poziomie. W pierwszej połowie drużyna polska grała zupełnie słabo, zwłaszcza pomoc. Sitce w obronie i Madejskiemu w bramce, zawdzięczają Polacy, że wynik do przerwy brzmiał 4:2 na korzyść Węgrów. Atak polski również nie stał na wysokości zadania.

Najlepszym graczem na boisku był Wodarz, zdobywca dla Polski trzech ładnych bramek.

Zawody prowadził p. Wardęszkiewicz, Widzów około 4.000. Najlepszym graczem na boisku był Wodarz, który sam zdobył 3 ładne bramki dla Polski. Poza to na wyróżnienie zasługuje God. Najslabszym był Peterek.

Warszawa bije Śląsk w tenisie 8:5

Tarłowski przegrywa z Tłoczyńskim

Katowice, 19. 7. (PAT.) W drugim dniu meczu tenisowego Warszawa — Śląsk rozegrano pozostałe walki. Sensacją meczu była porażka wicemistrza Polski Tarłowskiego, który uległ Tłoczyńskiemu. W walce tej Tłoczyński wykazał rewelacyjną formę, podczas gdy Tarłowski był wyraźnie niedysponowany.

Wyniki drugiego dnia przedstawiają się następująco: Spychała — Pfahl 4:6, 6:4, 6:3. Majewski — Becker 6:3, 6:2. Jędrzejowska — Wollmer — Jacobsen 6:2, 6:3. Jędrzejowska — Tłoczyński contra Voll-

mer — Tarłowski 7:5, 6:3.

Neumanówna — Witman contra Tarasiewicz — Gotszalk 6:2, 6:2.

Grzesiok — Konczak contra Tarasiewicz — Gotszalk 6:2, 6:2.

Po pięknym zrywie w sobotę, kiedy reprezentacja Śląska prowadziła już 4:1, niedziela zakończyła się dla Śląska fatalnie. Na 8 gier przegrał 7, zdobywając zaledwie 1 punkt.

W ogólnej punktacji mecz zakończył się zwycięstwem Warszawy w stosunku 8:5.

Organizacja zawodów była wzorowa. Zainteresowanie olbrzymie.

Zarządzenie Min. Spr. Wewn. w sprawie wyjazdu na olimpiadę

Ministerstwo spraw wewnętrznych wyśtawiało dn. 16 lipca rb. do wszystkich Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów, następujący okólnik (Nr. Ap. 129/5516) w sprawie wyjazdów na olimpiadę berlińską:

W dniach od 1 do 17 sierpnia r. b. odbędą się międzynarodowe zawody olimpijskie w Berlinie.

Pragnąc udostępnić uzyskiwanie paszportów do Niemiec na Olimpiadę, przy równoczesnym zabezpieczeniu interesów państwowych, po porozumieniu z Min. Skarbu zarządza się co następuje:

1) Osoby ubiegające się o paszporty do Niemiec na Olimpiadę powinny wykazać się zaświadczeniem Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego (Warszawa, Moniuszki 10), stwierdzającym wpłatę odpowiedniej kwoty za list kredytowy (lub akredytywy). Zaświadczenie to będzie stwierdzało ilość opłaconych dni pobytu na Olimpiadzie, a przy paszportach zbiorowych również i liczbę osób, jaka ma być wpisana do paszportu zbiorowego.

Dla informacji podaje się, że listy kredytowe (lub akredytywy) będą opłacone według kursu 213,45 zł za 100 mk., przy czym przy paszportach indywidualnych obowiązuje wykupienie listu kredytowego. (Akredytywy) z reguły w wysokości 20 marek za dzień, a przy paszportach zbiorowych, 10 marek za dzień od jednej osoby.

2) W wypadkach, w których nie będzie miał zastosowania par. 7 rozporządzenia z dn. 14 kwietnia 1932 r. osoby, wykazujące

się zaświadczeniem, o którym wyżej mowa, mogą otrzymać paszport indywidualny po uprzednim uiszczeniu opłaty paszportowej według stawki ulgowej (80 zł) w myśl par. 4 ust. 1 lit. a rozp. 7. 5. 32 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 397). Natomiast kluby sportowe, ubiegające się o paszporty zbiorowe dla swoich faktycznych członków, jako uczestników organizowanej przez klub wycieczki na Olimpiadę, powinny uiścić opłatę paszportową według stawki ulgowej (po 80 zł od osoby) od połowy uczestników wpisanych do jednego paszportu zbiorowego (drugą połowę tych uczestników zwalnia się od opłaty w myśl par. 4 ust. 1 lit. o i ust. 2 rozp. z dn. 7. 5. 32 r.).

Ważność paszportów zarówno indywidualnych, jak i zbiorowych należy określać na tyle dni, na ile opiewa zaświadczenie Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego, plus czas potrzebny na przejazd do granicy niemieckiej i na załatwienie wiz konsularnych, nie więcej jednak aniżeli trzy dni.

3) Na odwrotnej stronie tytułowej okładki paszportowej oraz nad godłem państwowym paszportu zbiorowego należy wypisać dużymi literami i czerwonym atramentem wyraz „Olimpiada“. W końcu ministerstwo prosi o zarządzenie uprzedzenia wszystkich, zamierzających udać się na Olimpiadę, w formie kategorycznej, iż poza listem kredytowym (akredytywą) żadnych innych pieniędzy nie wolno wywozić zagranicę zarówno w walucie polskiej, jak i obcej.

D. O. K. Kraków mistrzem pływackim Armii

Poznań, 19. 7. (PAT.) Mistrzostwa pływackie armii, rozegrane w Poznaniu, zgromadziły 50 zawodników. Nie stawili się jedynie reprezentanci D. O. K. Lwów i Pomorza. Ci ostatni, mimo, że byli zgłoszeni. Dotychczasowy mistrz armii D. O. K. Poznań został zdetronizowany i zajął drugie miejsce za D. O. K. Kraków, który zdobył mistrzostwo, uzyskując 57 punktów.

Drugie miejsce zajął D. O. K. Poznań.

- 3) DOK. Warszawa — 38 pkt.
- 4) Marynarka Wojenna — 27 pkt.
- 5) DOK. Grodno — 23 pkt.
- 6) DOK. Łódź — 9 pkt.
- 7) K. O. P. — 8 pkt.
- 8) D. O. K. Przemyśl — 7 pkt.
- 9) DOK. Lublin — 5 pkt.
- 10) DOK. Brześć nad Bugiem — 4 pkt.

100 m. stylem dowolnym: 1) ppor. Jabłoński (UKS. Wawel) 1:18,2 sek.

200 m. stylem dowolnym: 1) Szwacka (marynarka wojenna) w czasie 3:22,1.

300 m. stylem dowolnym: 1) ppor. Jabłoński 5 min. 41 sek.

1.000 m. stylem dowolnym: 1) ppor. Jabłoński 19 min. 13,5.

Bieg 50 m. w ubraniu: 1) por. Boguszewski (UKS Wawel) w czasie 53 sek.

Sztafeta 4x100 m.: 1) Poznań w czasie 6 min. 14,8 sek.

Zawody pływackie Sokola

Dnia 19 bm. w pływalni garnizonowej w Toruniu odbyły się wewnętrzne zawody pływackie T. G. Sokół w Toruniu.

Wyniki zawodów przedstawiają się:

100 mtr. dow.: 1) Krajewski, Toruń I. — 1:28,5; 2) Skrzyniecki Podgórz, 1:28,9; 3) Kantowski, Toruń II. 1:53,9.

100 mtr. klas. starsi: 1) Tempski, Tor. I. 1:41,6.

1.41,6; 2) Dobucki, Tor. I. 1:41,8; 3) Geringer, Tor. I. 1:42.

Senj. 50 mtr. dow.: 1) Nowak, Toruń I. 0:50,4; 2) Szylangiewicz, Toruń I.; 3) Rogoziński, Toruń I.

Junj. 50 mtr. klas.: 1) Dobucki, Toruń I. 45,2; 2) Wrzesiński, Toruń II. 53; 3) Stelter, Toruń II. 53.

Junj. 50 mtr. dow.: 1) Wrzesiński, Toruń II. 0:39; 2) Olkowski, Toruń II. 0:45; 3) Jasiński, Toruń II. 0:45.

Nawznak 100 mtr.: 1) Lubiszewski, Toruń II. 1:49,2; 2) Krajewski, Toruń II. 1:52,2.

Junj. nawznak 50 mtr.: 1) Stelter, Toruń II. 0:54; 2) Wrzesiński, Toruń II. 0:53,3; 3) Lewandowski, Podgórz 1,2.

1000 mtr. dow.: 1) Nowacki, Toruń I. 20:49,6; 2) Pendorf, Toruń II. 22:35,8; 3) Kosiński, Toruń II. 25,46.

Trójmieńska sztafeta: 1) Toruń II. 5:35,3.

Staleta 5x500: 1) Toruń I. 3:27,8; 2) Toruń II. 3:42.

Zawody kolarskie w Bydgoszczy na przestrzeni 100 klm

W dniu 19 bm. odbył się w Bydgoszczy wyścig kolarski na dystansie 100 klm. z udziałem kolarskiej drużyny narodowej z olimpijczykami na czele. Startowało ogółem 25 zawodników, z których 19 bieg ukończyło. Olimpijczycy dali innym zawodnikom 5 minut wyrównania.

Pierwszy przybył do mety Kluj (HPC. Poznań) w czasie 3:00:29,5 przed Oczajniko-

wem (Skra — Warsz.) 3:00:29,8.

3) Olecki (Warsz.) 3:02:23,8.

4) Ritter (Bydg.) 3:02:24.

5) Starzyński (Warsz.) 3:02:24,2.

6) Lange Pozn. 3:07:44,2.

Odpadli z drużyny olimpijskiej Targowski i Kapiak wskutek zderzenia.

Kielbasa zajął dopiero 14-te miejsce.

Wyścig kolarski w Gdyni wygrał Jamroga

Wyścig kolarski kolejowego PW na trasie Gdynia — Orłowo — Wejherowo — Gdynia na dystansie 125 klm. wygrał Stanisław Jamroga z Morskiego Klubu Sportowego w czasie 3 godz. 45 min. Na 25 zawodników bieg ukończyło 17.

Towarzyskie mecze piłkarskie

W Lipinach ligowa drużyna Śląska ze Świętochłowic zremisowała z Naprzodem z Lipin 2:2 (0:2).

W Rudzie Slavia pokonała benjaminka Ligi państwowej Klub sportowy Dąb w stosunku 1:0 (0:0).

Wreszcie w Katowicach IFC pokonał klub sportowy 06 Katowice 7:2 (2:0).

Nie wolno nadużywać symbolów olimpijskich

W Związku z intensywnymi przygotowaniem do olimpiady, zakazano w Niemczech ze stron urzędowych nadużywania symbolów olimpijskich. Zabroniono umieszczania symbolów olimpijskich na opakowaniach towarów, naczyńach stołowych itd.

KALENDARZYK

Poniedziałek, 20. 7.: Czesiawy.
Wtorek, 21. 7.: Daniela, Praksedy.
Środa, 22. 7.: Marii Magdaleny.

PRZEWIĐYWANY PRZEBIEG POGODY
do wieczora dnia 20 lipca b. r.

W dalszym ciągu pogoda słoneczna o zachmurzeniu umiarkowanym ze skłonnością do burz. Umiarkowane wiatry południowo-zachodnie.

Na bruku bydgoskim

— **Zakończenie Dyw. Kursu Podchorążych Rezerwy w Bydgoszczy.** W najbliższych dniach nastąpi zakończenie Dywizyjnego Kursu Podchorążych Rezerwy. Z okazji tej uroczystości w sobotę 25 bm. w salach Kasyna Oficerskiego 62 pp. zabawa letnia podchorążych. Początek o godz. 21.

— **Sokół dziękuje.** Przewodnictwo okręgu bydgoskiego Sokola oraz zarząd Sokola-jubilata dziękują serdecznie za życzliwość i pomoc w urządzeniu zlotu jubileuszowego: Zarządowi Miejskiemu wraz z prezydentem miasta p. Barciszewskim, dowództwu 15 dywizji z p. pułk. Skroczyńskim, władzy szkolnej za użyczenie szkół, p. hr. Morstinowi ze Strzelewa oraz p. Sukowskiemu z Kruszyna za bezpłatne dostarczenie słomy, Bydgoskiej Fabryce Makaronu za 3 centnary swego towaru, dr. Sliwińskiemu, dyrektorowi Bacon-Export za mięso, również pp. rzeźnikom i piekarzom, p. M. Matuszewskiemu, dyrektorowi miejskiego komitetu W. F. za piękne przyozdobienie stadionu, prasie miejscowej i zamiejscowej za propagandę, p. dyrektorowi Żewickiemu i p. Dąbkowi za dekorację, Browarowi Bydgoskiemu, policji za utrzymanie porządku, p. Marcinowi Langnerowi, kierownikowi Kuchni Ludowej, Towarzystwu śpiewu „Halca” za uświetnienie akademii i nabożeństwa, p. dr. Kantakowi, ks. superiorowi dr. Moskemu, Hallerczykom za udział w uroczystości sobotniej, Zakładom Graficznym za piękne afisze, Drukarni Bydgoskiej za wszechstronne poparcie naszych przygotowań, zarządowi fabryki „Fema” za ufundowanie tablicy pamiątkowej oraz Szanownemu Obywatelstwu Bydgoskiemu za wywieśzenie sztandarów i objawy sympatii, z którymiśmy się z jego strony spotkali.

Czołem!

Przewodnictwo Okręgu V. Sokola:
A. Malczewski.
Zarząd Sokola-Macierzy:
Jan Teska.

— **Do Ciechocinka.** P. T. K. organizuje dla swych członków i sympatyków wycieczkę do Ciechocinka w dniu 26 lipca. Odjazd autobusem z placu Teatralnego o godz. 6 rano, powrót tegoż dnia o godz. 22. Koszt przejazdu w obie strony i zwiedzenie Ciechocinka wynosi zł 6. Informacji udziela i bilety sprzedaje do dnia 24 lipca włącznie sekretarjat P. T. K. ul. Libelta 5, tel. 37-64 od 11—13.

— **Pielgrzymka do Częstochowy.** Dnia 3-go sierpnia wyrusza z parafii Matki Boskiej N. Pomocy na Szwederców pielgrzymka do Częstochowy. Zgłoszenia przyjmuje się w biurze parafjalnym przy ul. Ugory 16 do dnia 27 bm. w godz. 10—14. Bliższe warunki zostaną jeszcze podane do wiadomości. Koszta podróży wyniosą około 12 zł od osoby.

— **Ważne dla właścicieli koni.** Podaje się do wiadomości, że tegoroczny przegląd koni i wozów odbędzie się w dniach 27 i 28 bm. na targowisku przy Rzeźni Miejskiej, ul. Jagiellońska 49 według planu, ogłoszonego w Orędowniku Urzędowym m. Bydgoszczy.

— **Nieszczęśliwy wypadek robotnicy.** — Zatrudniona w fabryce „Osfa” 18-letnia robotnica Genowefa Barańska uległa onegdaj nieszczęśliwemu wypadkowi. Wskutek nieostrości ręka Barańskiej dostała się do maszyny, na skutek czego robotnica doznała poważnego okaleczenia dłoni. Barańska umieszczono w lecznicy miejskiej.

— **Brat pokuł brata nożem.** W szpitalu miejskim opatrzone przedwczoraj 40-letniego handlarza Sylwestra Dąbrowskiego (Toruńska 11), który napadnięty został i pobity na rynku przez... swego brata. Dąbrowski otrzymał ranę kłutą w plecy. Sprawą tą zajęła się policja.

— **60-letnia kobieta ofiarą „sceny małżeńskie”.** Zam. przy ul. Tarasy 4 60-letnia Anna Kaźmierczak dopiero pod koniec swego pożycia małżeńskiego przekonała się o... charakterze swego męża. Przedwczoraj mąż Anny Kaźmierczak ugodził swą połowę cęgą w głowę tak silnie, iż nieszczęśliwa udała się musiła do szpitala celem nalożenia opatrunku.

— **Jeszcze jedna ofiara zawodu.** 21-letni uczeń ślusarski uległ onegdaj nieszczęśliwemu wypadkowi podczas pracy w fabryce „Prodmetal”. Terminator doznał okaleczenia prawej ręki przez zatrzymanie żelaza.

— **Na szosie państwowej Bydgoszcz — Nakło** w km. 98,0—100,1 przystępuje się do odnawiania powłoki tłuczniowej, wskutek czego ruch kołowy na tym odcinku będzie utrudniony. Podczas pracy utrzymywany będzie ruch kołowy na letnim torze. Prace potrwać od 16 lipca do 2 sierpnia br.

Zebrania — Odczyty

— **Bacność Powstańcy i Wojacy OK. VIII.** Ogólne zebranie wszystkich członków placówek o godz. 19 dn. 18 bm. w sali przy ul. Jagiellońskiej 10 II. ptr. Wszyscy członkowie powinni obowiązkowo przybyć w mundurach.

Dzień w Bydgoszczy

Poniedziałek, dnia 20 lipca

Gawędy

na dowolny temat

Niedziele wszystkie są do siebie tak podobne, jak liść do liścia z tego samego drzewa.

I dlatego zapewne niema dwóch niedziel równych.

Wystarczy, jeśli człowiek raz kiedyś wyrwie się za miasto, odetchnie pełną pierśią w atmosferze lasów, pól i rzek — a zapomni o codziennych i co niedzielnych kłopotach, by potem po powrocie do domu mógł stwierdzić szczerze, że przeżył niedzielę piękną, inną, lepszą od poprzednich.

Naturalny ten pęd do odprężenia zaznaczył się wczorajszej niedzieli ze szczególną siłą. Po kilkudniowych deszczach znów zaświeciło z całą swą intensywnością słońce, przepędzając mieszkańców miasta dosłownie na cztery strony świata i... wiatru.

Trzeba było być koniecznym za miastem, aby ocenić, jakie rozmiary przybrała wczorajsza inwazja bydgoszczan na zieloną trawę. Oplawiec, Brzoza, Rynkowo, oraz bliższe i dalsze i mniej znane miejscowości letniskowe były przepelnione. Większość praktycznych wycieczkowiczów wybrała się do lasu z całymi rodzinami, to też za szanownymi konsumentami pospieszył producen-

ci i pośrednicy, oferując pokupne delikcje letnie na miejscu. I tak można było dostać w Oplawcu te same „autentyczne” lody co i w mieście.

W samym mieście, swoją drogą, nie brak było również atrakcyj. Chociażby sam wyścig kolarski o mistrzostwo miasta, który poraz pierwszy zgromadził całą elitę kolarstwa polskiego, z drużyną narodową i olimpijczykami na czele — wart był wyłącznego zainteresowania. Po starcie efektywnej grupy wyścigowców zwolennicy sportu kołowego wytrwali na miejscu do powrotu zawodników, emocjonując się każdym szczegółem biegu.

W godzinach wieczornych sportowcy mieli jeszcze jedną atrakcję: zawody o mistrzostwo okręgu pomorskiego w zapasach i dźwiganiu ciężarów.

Sezon sportowy w Bydgoszczy w roku bieżącym dopisuje nadzwyczajnie. Chociaż to lato, kanikula, „ogórki” — to jedna impreza przewyższa swą ważnością drugą, trzymając świat sportowy w stałym napięciu.

Jużci to prawda, że w tym roku sezon ogórkowy jeszcze się nie rozpoczął. (Czek.)

Straszna śmierć młodego mężczyzny na dachu wagonu kolejowego

Onegdaj w godzinach wieczornych wydarzył się w Bydgoszczy straszny wypadek na linii kolejowej Bydgoszcz-Wschód—Bydgoszcz.

Na wagonie zdążającego w kierunku Bydgoszczy pociągu jechał 18-letni bezrobotny Piotr Jankowski (Pułaskiego), który podczas przejazdu pociągu pod mostem uderzył głową o żelazne przesłony, ponosząc śmierć wskutek złamania podstawy czaszki.

Jankowski zauważony został na ostat-

niej stacji przed Bydgoszczą przez obsługę kolejową. Chcąc najprawdopodobniej uchronić się przed ujęciem na dworcu, Jankowski opuścił bezpieczną kryjówkę, w której odbył podróz i wstał na grzbiet dachu, by przejść na inne miejsce. Manewr ten jednak pociągnął za sobą tragiczny w swych skutkach wypadek.

Przewieziony do szpitala Jankowski zmarł po kilku godzinach, nie odzyskawszy przytomności.

Bydgoszcz swoim bezrobotnym

Lokalny Komitet Funduszu Pracy na miasto Bydgoszcz przesyła nam następujące sprawozdanie z ofiar złożonych przez Obywateli, Firmy i Zrzeszenia na rzecz Funduszu Bezrobotnych w m-cach kwietniu, maju i czerwcu r. b.:

Ofiary pieniężne złożyli: p. T. Szmelter 100 zł, „Dziennik Bydgoski” 89,50 zł z ofiar złożonych w Redakcji; ks. J. Jarczyk 60 zł; Tow. Miłośników Dzielnicy Bielawy 50 zł; Zw. Pracy Obyw. Kobiet 30 zł; Związek Księg. 25 zł; Wydział Powiatowy Bydgoszcz 20 zł; p. apt. Lakner 20 zł; p. Grajner 20 zł; „Cafe Club” 20 zł; p. Tyborski 20 zł; p. Lewandowska 20 zł; firma Singer 12 zł; p. Wyrzykowska 10

zł; N. N. 5 zł; p. Zyznecka 1,50 zł; p. Koseda 1 zł; Szpital Miejski Oddz. Położn. 1 zł; ofiary złożone u kursora 1.018,50 zł.

Razem wpłacono: 1.523,50 zł.

Suma ta została użyta na pomoc doraźną dla bezrobotnych.

Ofiary w naturze złożyli: firma Bacon-Export 425 kg odpadków mięsnych wartości 212,50 zł; p. W. Heydemann 2,5 kg mydła wartości 2,50 zł; firma Grey 57 kg chleba wartości 14,10 zł; firma Latte 255 kg sera wartości 102 zł.

Wszystkim Ofiarodawcom składam serdeczne podziękowanie.

(—) L. Barciszewski,
Prezydent miasta

Z LISTÓW DO REDAKCJI

Czas uporządkować ul. gen. Bema

Wielce Szanowny Panie Redaktorze! Uprzejmie proszę o zamieszczenie na łamach Pańskiego poczytnego pisma poniższej wiadomości:

Nie w śródmieściu, lecz i nie na krańcach m. Bydgoszczy znajduje się ulica Generała Bema, łącząca Bielawki z ulicą Gdańską, za torem kolejowym.

Ulicą tą, pełną kurzu, a w porze deszczowej błota, przechodzi dziennie setki ludzi, narzekając na dolegliwości złej drogi. Najgorsze jednak przykrości odczuwa przechodzący w nocy i po deszczu, drepząc w ciemności po wyboistych ścieżkach i kałużach błota, na tej ulicy, gdyż na przestrzeni około 300 metrów, brak na niej chociażby najwęższych chodników.

Na domiar złego panują na tej ulicy tak dolegliwe ciemności, że nie tylko

z łatwością może przechodzić nocny złać, lub zwichnąć sobie nogę, na nierównych ścieżkach ulicy, lecz co gorsze, to jest fakt drugi, że męty spoleczne mogłyby podczas nocy obrabować, lub zamordować tam człowieka i ująć bezkarne, korzystając z nadmiernej ciemności, panującej na ulicy Generała Bema.

Magistrat m. Bydgoszczy winien rozpatrzyć tę nader pilną sprawę i nawet, o ileby nie miał w tegorocznym budżecie odpowiednich kwot, winien kosztem innych przewidzianych do wykonania w r. b. prac, doprowadzić ulicę Generała Bema do porządku, t. j. położyć na niej choćby po jednej stronie wąski chodnik betonowy i założyć wzdłuż niego oświetlenie.

Z poważaniem

Aleksander Salwik

DYŻUR APTEK.

— **Dyżur nocny aptek** do dnia 26 b. m. włącznie pełnią: Apteka Centralna, ul. Gdańska 27, tel. 39-94 i Apteka pod Lwem, ul. Grunwaldzka 37, tel. 31-91.

Repertuar widowisk

KINA.

ADRIA: „Kapitan Sorrel i syn”.
APOLLO: „Walcze o życie” i nadprogram.
BAŁTYK: „Skarb na pustyni”, oraz „Pe-pinka Rejholcowa”.
KRISTAL: „Kochaj i nie płacz”, oraz bogaty nadprogram.
MARYSIENKA: „Biała parada” i „Julika”.
REWJA: „Dodek na froncie” i rewja.

Generalny Inspektor Armii
protektorem regat wioślarskich

Protoktorat nad regatami wioślarskimi o mistrzostwo Polski, które odbędą się w dniach 25 i 26 bm. w Bydgoszczy, objął Generalny Inspektor Sił Zbrojnych, gen. Rydz-Śmigły.

Nowy burmistrz Solca Kujawskiego

Jak się dowiadujemy wybrany został nowy burmistrz miasta Solca Kujawskiego w powiecie bydgoskim.

Na sobotnim posiedzeniu Rada Miejska m. Solca wybrała burmistrzem p. Tadeusza Klodnickiego z Bydgoszczy, którego kandydatura przeszła 8 głosami przeciw 3 i jednej kartce białej.

Ofiary na F. O. N.

Na ręce Starosty bydgoskiego złożył dar na Fundusz Obrony Narodowej: p. Teodor Berkowski, zamieszkały w Bydgoszczy, ul. Grodzka 4 kwotę 30,— zł płatną w sześciu ratach po 5,— zł miesięcznie; p. porucznik Leon Radwański z Bydgoszczy jednorazowo kwotę 50,— zł, złożoną na jego ręce przez arch. Józefa Grodzkiego z Bydgoszczy.

Mocniejsza tendencja na bekono-
wych rynkach brytyjskich

Ostatnie notowania bekonowego rynku londyńskiego nie wykazują w porównaniu z poprzednimi żadnych zmian, jednakże skle dnicy stwierdzają, że tendencja wzmościła się znacznie i wobec tego spodziewają się bliskiej zwykłej cen.

Ceny polskich szynek peklowanych w ostatnich notowaniach giełdy londyńskiej osiągały do 98 szylingów za ctr. Wzmógł się popyt na szynki w puszkach, których ceny notowano po 1 3/4 pensa do 1/2 pensa.

Reakcja giełdy wiedeńskiej na
zbliżenie niemiecko-austrjackie

Prasa niemiecka notuje — w związku z deklaracją niemiecko - austrjacką — przychylny wrazenie, jakie wywołała ona na giełdzie wiedeńskiej, stwierdzając zwiększony popyt na cały szereg akcji austriackich oraz papierów ciężkiego przemysłu państwa sukcesyjnych.

Przewóz towarów na kolejach

Według ostatnich obliczeń, polskie koleje państwowe przewiozły na liniach normalnotorowych w ciągu pierwszych 2-ch miesięcy rb. 7.811.400 ton towarów, z czego przypada na przewozy handlowe zwyczajne 6.755.000 ton, handlowe pośpieszne 92.400 ton gospodarce kolejowe 982.900 ton i na przewozy wojskowe 71.100 ton.

Wzrost obrotu czekowego w P.K.O.

Stan na 76.622 kontaktach czekowych P. K. O. wynosił w końcu czerwca b. r. zł. 180.053.321.01; wzrósł zatem w ciągu miesiąca o 7.746.828.14.

Ogólny obrót czekowy za I-sze półrocze b. r. osiągnął kwotę zł. 13.343.196.394.26 wobec zł. 13.199.813.800.98 w analogicznym okresie ub. r.

Równolegle do wzrostu obrotu ogólnego zwiększyła się ilość załatwionych w ciągu półrocza pozycji wpłat i wyplat, która w porównaniu z I-ą połową ub. r. wzrosła o przeszło 551 tys. i wyniosła do dnia 30 czerwca b. r. 22.757.673 pozycji.

Wzrost zbytu cementu

Ożywienie przy zakupach cementu, które uwidoczniło się na początku sezonu budowlanego, utrzymuje się nadal i wykazuje już poprawę w porównaniu z latami ubiegłymi, nie wyłączając lat „dobrej konjunktury” 1928-30. Tabela zbytu cementu w tys. ton uwytkła zamienną i charakterystyczną dla naszego rynku budowlanego poprawę w zbycie podstawowego materiału budowlanego.

Zbyt cementu w ciągu lat ostatnich przed stawał się jak następuje (przytoczone dane odnoszą się do pierwszych 4 miesięcy każdego roku):

R O K	1928	1930	1932	1934	1935	1936
styczeń	22,9	17,8	5,7	7,8	4,4	13,9
luty	34,5	23,0	4,8	15,1	15,3	12,7
marzec	59,0	47,8	12,3	64,4	34,4	75,5
kwiecień	77,3	73,5	42,1	101,5	58,9	85,6

ogółem 194,7 162,1 64,9 188,8 113,0 187,7

Dwie groźne katastrofy motocykli w Gdyni

Maszyna wjechała na oddział P. W. Kobiet

W sobotę wydarzyły się w Gdyni dwie poważne katastrofy motocyklowe, które pociągnęły za sobą trzy ofiary w ludziach.

Szosa redłowska w kierunku Betonarni przy Szosie Gdańskiej w Orłowie Morskiem maszerował oddział Przystrojenia Wojskowego Kobiet, bawiącego — jak wiadomo — na ogólnopolskim obozie letnim Przystrojenia Wojskowego Kobiet w Redłowie. W pewnej chwili od strony Sopot nadjechał jakiś samochód osobowy — oddział kobiecego zastąpił się, by auto przepuścić, nie zauważono jednak, że za samochodem pędził motocykl.

Motocyklista, widząc groźną sytuację i nie chcąc wjechać na żeński oddział, zaczął gwałtownie hamować, skręcając jednocześnie nieco w bok. W tym momencie jakiś przejeżdżający samochód z Gdańska uderzył motocyklistę bokiem, odrzucając go silnie na chodnik, na którym stała z rozproszonego oddziału PW Kobiet 16-letnia Leokadja Lysiakówna z Równego.

Motocykl pociągnął dziewczynę kilka metrów za sobą, poczem przewrócił się, przgniatając pod sobą młodą kobietę i motocyklistę, studenta wydziału medycznego Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego w Warszawie Wojciecha Gajczaka z Bydgoszczy.

Lysiakównę odwieziono bezwzględnie do szpitala wojskowego na Oksywiu — stan jej jest bardzo poważny, od chwili wypadku nie odzyskała ona jeszcze przytomności. Również w bardzo groźnym stanie odwieziono do szpitala S. S. Miłosierdzia Gajczaka. Stwierdzono, że motocyklista doznał pęknięcia czaszki.

Lekarze przypuszczają jednak, że mimo poważnego stanu obu ofiar katastrofy, uda się je utrzymać przy życiu. Nieco później w pobliżu portu handlowego, na ul. Mostowej, wydarzyła się druga katastrofa motocyklowa.

Od strony miasta do portu jechał na motocyklu wraz z towarzyszem magazynier motorowca „Piłsudski”, Albin Zawada. Na wiadukcie na ul. Mostowej, gdy od strony portu nadjechał autobus M. T. K., motocyklista usiłował przejechać między stojącym na wiadukcie wózkiem z lodami a autobusem. Przestrzeń była jednak zbyt wąska — moto-

cyklista zawadził nogą o wózek i po chwili runął z maszyną na jezdnię.

Autobus — na szczęście — zdołał już minąć motocykl, tem niemniej wskutek wypadku Zawada doznał złamania przedudzia prawej nogi. Przewieziono go natychmiast do szpitala S. S. Miłosierdzia. Towarzysz Zawady wyszedł z wypadku bez szwanku.

Winę wypadku ponosi sam motocyklista. Nie jechał on zbyt pewnie, gdyż — jak się potem przyznał — na krótko przed katastrofą wypił z towarzyszem większą ilość alkoholu, był więc nieco podchmielony.

Godziny przyjęć Pana Wojewody Pomorskiego

Sekretariat Wojewody Pomorskiego zawiadamia, że Pan Wojewoda Pomorski Władysław Raczewicz przyjmie interesantów codziennie między godziną 11-tą a 1-szą (13-tą).

Szkolenie lekarzy Ośrodk. Zdrowia

W czasie od 7—26 września br. odbędzie się w Państwowej Szkole Higjenu VIII kurs dla lekarzy Ośrodków Zdrowia. Kurs ten ma na celu zapoznanie się z tym działem pracy, w celu objęcia w przyszłości stanowisk lekarzy Ośrodków Zdrowia. W celu ułatwienia lekarzom pracującym już w Ośrodkach Zdrowia przybycia na kurs, Państwowa Szkoła Higjenu będzie mogła przyznać pewną liczbę stypendjów, w wysokości nieprzekraczającej 100,— złotych na osobę. Zgłoszenia na kurs oraz podania o stypendjum z poparciem właściwej władzy, kandydaci winni wnieść do Państwowej Szkoły Higjenu ul. Chocimska 24 w Warszawie, najpóźniej do dnia 30 sierpnia br.

Do podania należy dołączyć, a) krótki życiorys, b) poświadczenie stwierdzające

charakter zajmowanego stanowiska w Ośrodku Zdrowia.

Wpisowe na kurs wynosi 4,— zł. Uczestnikom kursu zarezerwowane będą pomieszczenia w Bursie Państwowej Szkoły Higjenu, gdzie koszt pobytu wraz z utrzymaniem wyniesie 4,— zł dziennie od osoby. W zgłoszeniu na kurs należy zaznaczyć, czy kandydat zamierza korzystać z kursy.

Programy radiowe

Poniedziałek, 20 lipca.

6.30—8.00 Program poranny. 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.03 Programy lokalne. 13.05 Dziennik południowy. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 15.45 „Bardzo dawna historia” — opowiadanie T. Adorja Lisiewicza dla dzieci młodocich (ze Lwowa). 16.00 Koncert popularny z Cieszczyńskimi (przez Toruń). W programie utwory Jana Straussa. 16.45 „Młodość na obozie” — pogadanka — wygł. Ewa Rybicka. 17.00 Koncert solistów. Wykonawcy: Stefan Pietraszkiewicz — Zacharzewska — śpiew. Tomasz Jaworski — skrzypce. 17.50 „Polowanie latem na ptactwo” — pogadanka — wygł. Rudolf Wacek (ze Lwowa). 18.00 Programy lokalne. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Audycja żołnierska p. L. „Zawsze, wszędzie — żołnierz żołnierzem będzie”. 19.30 Koncert rozrywkowy w wykonaniu Orkiestry Salonowej pod dyr. Raabego, Wandy Rössler - Stokowskiej (m-sopran) — Stanisława Róży (tenor), Augustyna Boczek (klarnet) (z Poznania). 21.30 „W stolicy Rumunii” — feljton — wygł. Stefania Podhorska — Okolów. 20.45 Dziennik wieczorny.

20.55 Pogadanka aktualna. 31.00 Tańce polskie na fortepianie (4 ręce) w wykonaniu Władysława Walentynowicza i Jana Zynskiego. 21.30 Ludowa muzyka szkocka. Transmisja z Anglii. 22.00 Wiadomości sportowe. 22.25 Imperio Argentina i Ryszard Tauber śpiewają piosenki (płyty). 23.00—24.00 Program w Warszawie.

ROZGŁOSNIA POMORSKA.

6.00 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”, 6.08 „Na dzieńdobry” (płyty). 6.23 Program na dzisiaj. 6.28—6.33 Parej informacji. 12.03 Fragmenty z oper (płyty). 12.55—13.05 Recytacja prozy fragment z powieści „Chłopi” Wł. Reymonta. 14.30—15.30 Orkiestra i solisci (płyty). 18.00 Pogadanka społeczna. 18.10 Włoscy tenorzy (płyty). 18.25 życie kulturalne na Pomorzu. 18.30—18.50 Koncert reklamowy.

ZAGRANICA.

17.40 Praga. Recital wiolonczelowy. 18.30 Koelnigswust. Nowa muzyka fort. 19.50 Budapest. Recital śpiewaczy. 20.30 Praga „Dydaona i Eneas” cital skrzypcowy. 21.40 Anglia (Reg. Progr.). „Kon — opera Purcella. 21.00 Anglia (Reg. Progr.). Retrastry — koncert. 21.50 Poste Parisien. Kwintet Piernego.

Wtorek, 21 lipca

PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

6.30—8.00 Audycja poranna. 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.03 Koncert popularny. 12.55 Programy lokalne. 13.05 Dziennik południowy. 15.30—15.45 Wiadomości gospodarcze. 15.45 „Skrzynka P. K. O.”. 16.00 Programy lokalne. 16.45 „Hetman Karol Chodkiewicz” — odczyt wygł. Artur Słwiński. 17.00 Koncert z Ogródu Zoologicznego w Poznaniu w wykonaniu Poznańskiej Orkiestry Symfonicznej pod dyr. Wiktora Buchwalda. 17.50 „Cisy” — pogadanka, wygł. dr. Januara Kolodziejczyk. 18.00 Programy lokalne. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Recital śpiewaczy Antoniego Kohmana. 19.25 Koncert rozrywkowy. Wykonawcy: Orkiestra Kameralna pod dyr. Alberta Kacza, Wanda Bilszowska (śpiew), Samuel Chones i Ignacy Stolorz (fort. z Wilna). 20.30 „Dokola niedyktacji autorów” — szkic literacki Karola Irzykowskiego. 20.45 Dziennik wieczorny. 21.00 „Na chiopskim weselu” — sulta popularna Feliksa Rybickiego, w wykonaniu Małej Orkiestry P. R. pod dyr. Zdzisława Górzyńskiego i solistów (transm. do Italji). 21.30 Programy lokalne. 22.05 Wiadomości sportowe. 22.20 Muzyka taneczna z Cieszczyńskimi (przez Toruń). 23.00—24.00 Program w Warszawie.

ROZGŁOSNIA POMORSKA

6.00 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”, 6.08 „Na dzieńdobry”. „Zaczynamy kujawiakiem” (płyty). 6.23 Program na dzisiaj. 6.28—6.33 Parej informacji. 12.55—13.05 Skrzynka rolnicza, omówi inż. Andrzej Mikuliczewicz. 14.30—15.30 Tańce i piosenki (płyty). 16.00—16.45 Koncert solistów (płyty). 18.00 Z dawnych czasów: „Procesy czarownic”, pog. wygł. mgr. Henryk Szlagel. 18.10 „Taniec czarownic” (płyty). 1) Nicolo Paganini: Taniec czarownic (Vasasa Prihoda) skrzypce; 2) Modest Mussorgski: Noc na lasej Górze (ork. symfoniczna) pod dyr. A. Soates'a. 18.25 Pogadanka aktualna. 18.30 Koncert reklamowy. 21.30 Jan Brahms: Koncert skrzypcowy D-dur w wykonaniu Józefa Szigetl'ego z tow. orkiestry (płyty).

Tabela wygranych 2-go i 3-go dnia ciągnięcia Loterii

po 150 zł.

117 81 552 905 1065 740 4200 5370 682
0735 7528 660 8229 9944 11406 13293 14665
15096 778 843 16717 904 17762 19286 314 21124
24719 26681 27627 938 28929 31057 33247 372
515 34151 36324 38587 39032 40066 41054 42384
445 44591 45983 47651 49557 51491 945 53228
54082 183 55071 305 56529 57330 59228 558
744 60141 556 640 45 61030 155 62283 403 684
813 63907 64069 159 254 433 49 679 69628
67274 68108 853 71334 644 799 73111 353 942
74204 482 616 75432 67 789 77486 847 79426
80226 45 81644 84540 44 85401 73 87992 89368
90214 91154 92586 93135 67 642 94183 454
95128 31 96587 98448 99589 991 102150 658
762 958 103023 105638 107464 108587 109089
481 112388 113158 991
114443 892 115618 116436 117072 944
118015 530 746 68 119782 121428 628 719
122105 123509 124021 125235 571 896
128449 129148 228 819 130875 133712
134094 221 136833 138826 60 139902 734
141073 372 895 142493 585 144575 145291
1456 146240 410 596 150419 151657 152732
829 154918 155848 966 156879 157331 83
639 158295 698 160967 161002 16 162440
163125 26 164646 839 167045 446 166137
167874 169295 326 836 171237 174381 829
175844 176644 925 178112 239 608 179102
33 852 180665 181225 62 183349 184367
605 891 944 185251 665 187344 660 189979
191124 192074 193866

Po 500 zł. na nr.:

6288 18099 11828
79133 150300 179387

Po 400 zł. na nr.:

11783 20143 46864
62564 81091 112288 113431 122886
145451 158903 167386 173526 84561

Po 250 zł. na nr.:

8797 70042 75146
85150 102196 103366 104651 119091
126474 129000 131595 135248 136805
162743 167747 170043 180184 187189

Po 200 zł. na nr.:

338 426 10247 12348
12526 16995 17553 24224 24620 32611
46857 57160 58659 71403 80685 90667
92164 93609 94516 99126 125671 134106

Po 100 zł. na nr.:

457 11184 437 532 97 861 142545 888 143003
144483 738 145308 510 600 146119 524 623
716 947 148138 614 148795 99 149237 457 913
150337 901 151586 810
152384 624 923 153041 154431 155538 156296 625
874.
160144 161435 17 162057 140 295 163065 280 81
710 164007 85 326 867 166058 289 652 796 167225
904 168139 990 169295 474 735.
170194 276 968 93 171422 87 982 172495 97
645 74 703 173181 481 174120 176983 177412 996
179602 921.
180256 518 181445 618 182580 708 58 99 183011
159 184282 290 545 56 185038 291 443 630 186636
806 187452 514 621 189259 61 623.
190386 983 191691 940 192265 489 991 193246.

Po 50 zł. na nr.:

458 82 505 9 830 71 935 50 97554 759 812
98594 644 99037 47 71
100099 235 98 351 70 683 730 831 996 101027
460 581 91 90 102326 573 377 103069 235
781 104258 339 457 629 105011 713 881 106058
92 105 315 605 654 94 778 859 66 107098 129
31 54 78 616 821 108129 501 7 641 783 109474
110471 525 825 867 114223 112033 190 328
54 661 738 113245 86 317 79 855
114354 412 113245 81 651 930 115865 982 116351
443 117205 80 361 721 118041 197 316 614
53 119120 297 711 120063 71 286 375 569 701
898 940 121039 88 287 631 52 122212 309 403
123255 375 406 27 563 124157 349 684 629
55 125042-98 470 600 712 126297 412 531 614
753 83 828 127280 548 859 94 128667 721 900
129000 556 669 863 130043 56 822 908 131332
805 922 132089 516 42 90 763 87 983 133068
189 241 474 675 717 96 957 134473 829 34 934
135056 111 533 60 928 47 136104 556 137115
67 354 790 138132 402 896 139423 67 744 810
140613 75 141226 351 506 777 142439 822
144177 561 807 145142 575 146521 719 861 924
147011 422 643 96 875 148139 741 889 949
50 149387 700 94 150031 163 485 151014 217
37 46 861 959 72
152178 308 834 74 154040 83 197 204 642 48 827
97 155351 625 714 815 156156 205 823 157883
158444 88 676 159161 445 537 65 601 773 965.
160010 36 370 94 97 525 29 708 947 71 161271
571 927 162194 799 921 163273 986 164200 22 796
806 93 165089 383 590 809 995 166302 167218 96
533 728 168434 940 169161 438 64 92 170224 844
171725 172038 313 534 606 70 173130 790 835
174048 610 704 949 75 175053 137 232 176129 246
80 433 177405 549 631 39 178512 179163 226 993
180279 90 796 181337 182337 839 183010 665
184046 545 604 758 185012 120 327 491 532 705 81
186282 531 662 187090 168 88 645 188193 427 529
773 852 189099 567
190033 120 869 191020 799 192748 193603 752
77 864 194017 23 390 440 533 763.

A jednak opłaca się grać na Loterii Państwowej w Kolektorze
PAWEŁ BILLERT
TORUŃ, Szeroka 26 — GRUDZIĄDZ, Stara 7
gdyż już w 1 dniu ciągnięcia 2 Kl. 36 L.P. padła znów większa wygrana
5.000 zł na nr. 145984
i w 3 dniu ciągnięcia padło **10.000 zł** na nr. 125868
Losy 2 Kl. jeszcze można nabyć, ciągnięcie do 20 b. m. włącznie.

IV-e ciągnięcie

Główne wygrane

25.000 zł. 138584.
1000 zł.
24097 120493 121090 180928.
2000 zł. na nr. 163666.
500 zł.
48506 71743 85132 97887 189911
155218 159607 171805 183186 176289
190985.
400 zł.
230 22215 32072 115567 62413 128400
154107 166455 185499.

III-e ciągnięcie

po 150 zł.

1535 4648 6708 7433 840 8259 600 9750 861
10320 457 672 14102 501 724 925 18406 560 20518
615 21884 23337 566 24041 193 649 25499 897 27592
28343 80 29098 362 30693 31232 319 32318 732 70
33638 35576 38102 603 39760 41337 669 4330 44550
829 44648 47023 732 51044 138 218 93 812 52315
539 54608 813 56249 755 698 58751 59131 40130
219 860 6125 62180 499 625 774 62195 959 64174
790 652 65220 439 717 66716 67434 68319 657 69650
71046 523 72080 115 360 541 74836 68 74254
76003 77103 917 78876 79408 81093 805 82006
84074 442 88915 89094 574 90140 460 91245 92289
91232 37 95729 97024 900 99777 100352 614 838
101551 102371 487 832 103149 490 104563 818 105342
105710 106099 106759 109742 111819 112020 559 76
111 117060 57 335 822
114199 117013 218 118083 119043 790 96 961
120972 121503 122392 124507 125010 125010
127057 128447 726 903 129688 896 130622
131306 867 136018 717 139052 80 825 140863
141838 881 142000 441 642 145647 146847
147032 658 148385 410 597 151384 152103 55
154028 148 512 646 153428 697 156214
164316 826 165669 160248 161179 678 163994
168854 168152 327 171540 173182 368 508
174823 175047 484 172 178782 883 178883 89
179898 180299 181154 182007 83 748 76 834
183057 185025 186671 770 188020 617 189200
190182 354 191065 192581 193187 871 194567.

Wygrane po 150 zł.

2406 948 3674 4197 6177 556 7478 8642
10333 840 11146 12362 13667 14303 15072
177 910 16725 17328 497 973 18127 19891
22099 22702 23969 24121 577 714 25267
89 26978 27006 29921 30046 883 31254 409
32792 33689 820 34804 35556 36572 37751
39798 43168 44168 599 45518 46511 47612
48259 49266 492 603 51229 52943 58 53221
634 54065 885 904 55342 59670 923 61767
62200 70 63548 64478 65452 67382 68722
637 69283 409 72104 350 73038 608 74858
75286 76161 983 77361 78635 79247 658
80342 617 82338 522 857 83192 85868 86425
87215 793 88175 804 89303 91184 939 92433
93103 452 94007 907 95087 9786 96893 97555
100491 101420 829 104094 273 360 615
105059 325 106071 107959 108519 110200
111798 112022 113476 723
114458 666 115737 116738 924 117891 118683
979 119490 515 121304 122754 123386 124483
453 125516 856 127558 130276 982 131184 299
767 132148 474 598 795 994 133458 584 135719
73 136993 137106 138154 139177 887 141136
482 630 49 807 142279 144691 145068 601
147022 503 885 148027 80 466 150125 395 429
151122 85 92 152927 154371 155233 904 156225
40 630 157221 159330 84 160615 930 162344
984 164143 165102 999 169205 170727 171530
864 172237 374 174287 509 175423 178095
177440 179046 877 447 180383 521 181209 819
182185 536 183021 997 184306 519 186479 908

po 50 zł.

218 345 780 870 73 1036 1330 1429 1889
1938 2321 3314 3622 4335 5126 6507 6735 7173
327 92 834 8289 388 787 9063 304 426 870
11530 684 757

TORUN

DYKTY Forniery
poleca tanio
Skład drzewa
Toruń, Czerwona Droga 23
nr. telef. 1518.

Stal cepową do młocarń
Sruby do cepów
Siatkę stalową do buko-
wnika.

Wały korbowe do młocarń
dostarcza bardzo korzystnie
F-a Kujawski
Maszyny, części zapasowe,
remont odlewnia żelaza i
metali — Toruń. 4297C

Porcelana
wielki wybór,
ceny bezkonkurencyjne

Słoje
do zapraw, garnki kamiennie,
emalia, fajans, wyroby cyn-
kowe, poleca firma
„Sprzęty kuchenne”
Toruń, Szewska 12, obok
Araczewskiego. 4432C

3 pokoje
z kuchnią, balkonem, sło-
neczne, przy tramwaju do
wynajęcia. Toruń, Lubicka
42, m. 1. 4440Ck

3 pokoje
komfortowo urządzone, sło-
neczne z balkonem, nowy
dom. Toruń, Matejki 21,
telefon 1710. 4327Ck

Mieszkania
3-pokojowego z kuchnią po-
szukuje od 1. VIII. urzędnik
Dyr. Kolejowej. Oferty pod
4395 do „Dnia Pomorza”
Toruń.

Spis zapowiedzi 667/36/I. 4437

ZAPOWIEDZ.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że 1) niezna-
ny urzędnik prywatny Bożydar Józef Antoni Ja-
kubowski, zamieszkały w Sopotach, syn gminnego
pisarza Maksymiljana Jakubowskiego, zmarłego,
ostatnio zamieszkałego w Gołonogu powiecie be-
dzińskim i tegoż małżonki Anieli z domu Zakrzew-
skiej, zamieszkałej w Gołonogu; 2) niezamężna
Marta Olympja Sarnowska, urzędniczka prywatna,
zamieszkała w Poznaniu, córka urzędnika pocztowo-
go Marcina Sarnowskiego, zmarłego, ostatnio
zamieszkałego w Poznaniu i tegoż małżonki
Olympji z domu Lissowskiej, zamieszkałej w Po-
znaniu, chcą zawrzeć związek małżeński. O jakiejkolwiek
przeszkodzie należy donieść niżej podpisanemu
urzędnikowi Stanu Cywilnego w przeciągu
15 dni. Obwieszczenie nastąpić winno w Poznaniu,
w Wojkowiecach Kościelnych pow. Bądzin, w So-
potach i w Gdyni.
Poznań, dnia 17 lipca 1936 r.

Urzędnik Stanu Cywilnego:
w zastępstwie: (—) Borys.

Km. Nr. 873/36 i 1574/35.

PRZETARG PRZYMUSOWY.

W środę, dnia 22 lipca br. o godz. 10-tej sprze-
dawać się będzie w drodze przetargu przymusowe-
go za gotówkę najwięcej dającym w Grudziądzu,
przy ul. Wybickiego 42, pianino firmy „Nieudorf”,
bufet i kredens i 1 biurko, oszacowane na łączną
sumę 1.100.— złotych; o godz. 10-tej przy ulicy Gro-
blowej 27/29: 10 tuz. mydła „Elida”, 10 tuz. mydła
„Pulsa”, i 350 skór zamszowych w tem 200 dużych,
oszacowane na łączną sumę 1.550.— złotych.

(—) T. Maćkowiak,

Komornik Sądu Grodzkiego rew. IV. w Grudziądzu.

Km. I. 200/35. 4439

OBWIESZCZENIE.

Dnia 25 lipca 1936 r. o godz. 9-tej w Chełmnie na
rynku sprzedam w drodze licytacji: 1 pokój sto-
łowy (bufet, zegar stojący, kanapa skórzana
z obudowaniem, stół do rozciągania i 12 krze-
seł).

(—) Kwiatkowski,

Komornik Sądu Grodzkiego rew. I. w Chełmnie.

Sygnatura: 1606/35.

OBWIESZCZENIE
O LICYTACJI RUCHOMOŚCI.

Komornik Sądu Grodzkiego w Nowem Jan Chu-
dziński, mający kancelarię w Nowem, ul. Kościu-
szki nr. 4 na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do
publicznej wiadomości, że dnia 24 lipca 1936 r. o
godz. 10 w Warlubiu, odbędzie się 2-ga licytacja ru-
chomości, należących do Teofila i Bronisławy We-
solowskich w Warlubiu, składających się z 1 bi-
lardu z 7 kijami i 3 bilami, 1 bufet rest. z kurkiem,
1 regał, 5 stołów, 1 kanapa pluszowa, 25 krzesel
różnych, 1 lampa, 1 łóżko, 1 szafka, 1 biurko, 1 pia-
nino, 1 szafa czarna do rzeczy, oszacowanych na
łączną sumę zł. 957.—. Ruchomości można oglądać
w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Nowe, dnia 14 lipca 1936 r.

Komornik: (—) Jan Chudziński.

III. Co. 130/36. 4430

Franciszek Łazarski z Jabłówka podał wniosek
o odroczenie wypłat. Do rozpoznania tego wniosku
wyznacza się po myśli ustawy z dnia 23 sierpnia
1932 r. Dz. Ust. 72 poz. 652 termin na dzień 13 sier-
pnia 1936 r. godzina 9-ta w gmachu Sądu Grodz-
kiego w Starogardzie pokój 16 z tem, że w termi-
nie tym mogą stanąć wierzyciele celem udzielenia
wyjaśnień, lub przysłać zastępcę prawnego.

Starogard, dnia 14 lipca 1936 r.

Zl. 711/9.) Sąd Okręgowy Zam. Wydział.

GDYNIA

Unieważnienie.

Niniejszem unieważniam skradzione dnia 7
czerwca 1936 4 obligacje 6% Pożyczki Narodowej:
Nr. Nr.: 2209344, 2209345, 2209346, 2209347 oraz 2 obli-
gacje 3% Pożyczki Inwestycyjnej: emisja I. serja
9726 Nr. 12, emisja II. serja 21316 Nr. 2 i ostrzegam
przed kupnem tychże. 4379

Piotr, Smogulecki, Gdynia, ul. Starowiejska nr. 1a.

Do akt Km. Nr. 1039/36. 4450

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Gdyni rewiru I.
Jan Kamiński, urzędujący w m. Gdyni przy ul.
Starowiejskiej nr. 31a obwieszcza, że na dzień 7
sierpnia 1936 r. został wyznaczony opis nierucho-
mego majątku Marcina Biernackiego, przemysłowca,
zam. w Piotrkowie Trybunalskim, położonego w
Gdyni przy ul. Podjazdowej wykaz L. 25, parceli
między domem Pomieczynskiego a domem Jawo-
rowicza.

W związku z powyższem, na zasadzie § 2 art.
668 k. p. c. wzywa się wszystkie osoby, aby przed
ukończeniem opisu zgłosiły swoje prawa do po-
mienionej nieruchomości lub jej przynależności
Gdynia, dnia 18 lipca 1936 r.

Komornik: (—) Kamiński.

Do akt Km. Nr. 763/36. 4448

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Gdyni rewiru I.
Jan Kamiński, urzędujący w m. Gdyni przy ul.
Starowiejskiej nr. 31a obwieszcza, że na dzień 7
sierpnia 1936 r. został wyznaczony opis nierucho-
mego majątku Antoniego Bizewskiego właśc. nieru-
chomości w Dębogórze wykaz L. 19 położonego
w Dębogórze.

W związku z powyższem, na zasadzie § 2 art.
668 k. p. c. wzywa się wszystkie osoby, aby przed
ukończeniem opisu zgłosiły swoje prawa do po-
mienionej nieruchomości lub jej przynależności
Gdynia, dnia 18 lipca 1936 r.

Komornik: (—) Kamiński.

Do akt Km. Nr. 407/36. 4449

OBWIESZCZENIE.

Komornik Sądu Grodzkiego w Gdyni rewiru I.
Jan Kamiński, urzędujący w m. Gdyni przy ul.
Starowiejskiej nr. 31a obwieszcza, że na dzień 7 sier-
pnia 1936 r. został wyznaczony opis nieruchomości
majątku Stanisława i Szarloty Brychey bosmana
zam. w Helu, położonego w Gdyni ul. Kwizyńska
nr. 10.

W związku z powyższem, na zasadzie § 2 art.
668 k. p. c. wzywa się wszystkie osoby, aby przed
ukończeniem opisu zgłosiły swoje prawa do po-
mienionej nieruchomości lub jej przynależności
Gdynia, dnia 18 lipca 1936 r.

Komornik: (—) Kamiński.

RÓŻNE

Szofer - mechanik

poszukuje posady stałej w
miejscowości obojętnej, wła-
da językiem polskim i nie-
mieckim, jest stanu wol-
nego ima wymagania skrom-
ne. — Oferty należy skier-
ować do akwizytora „Dnia
Pomorza” Józefa Skolmow-
skiego w Więcborku pod
nr. R. W. D. 100. 4312

Willa w Kartuzach

9 pokoi, wielki ogród owo-
cowy i jarzynowy, nieco
łąki, jedno zabudowanie go-
spodarcze, mieszkanie dla
szofera wzgl. dla dozorczy,
za 26.000 zł przy wpłacie
15.000 zł natychmiast do
sprzedania. Dr. Niklasowa,
Kartuzy. 4446Gdk

Dom

dwupiętrowy, 2 składy w
śródmieściu do sprzedania.
Cena 55.000 zł. Wiadomość
w Adm. „Dnia Grudziąd-
skiego Ilustr.”.

Wróciłem

Dr. med. Sobociński

specj. w chorobach zębów, jamy ustnej i szczęki

Bydgoszcz, ul. M. Focha nr. 10

Godz. przyjęć 9—11 i 4—7 w sobotę
od godz. 9—11. 4444B

ZARZĄD MIEJSKI — Wydział IX Oddział Drogowy
ogłasza niniejszem
PRZETARG

publiczny pisemny na „Warunkach obowiązują-
cych przy ubieganiu się o roboty i dostawy miej-
skie w Bydgoszczy, na wykonanie nawierzchni be-
tonowej przy nowym szpitalu miejskim.
Koszty przetargowe i warunki nabyć można
w godzinach urzędowych począwszy od 21 lipca
1936 r. za odpowiednią opłatą w Dziale Technicz-
nym ul. Jagiellońska nr. 48 pokój 13, gdzie udzie-
lać się będzie również bliższych informacji. Oferty
należy składać w Registraturze (gmach Gazowni I.
ptr. pokój 20) w terminie do 30 lipca 1936 r. godz.
12 o której nastąpi otwarcie ofert.

Do każdej poszczególnej oferty należy dołączyć
kwit na złożone w Głównej Kasie Miejskiej wad-
jum w wysokości 5% sumy oferowanej. Zarząd
Miejski zastrzega sobie dowolny wybór oferenta
względnie nieprzyjęcia żadnej z ofert.
Bydgoszcz, dnia 17 lipca 1936 r.

Za Prezydenta Miasta: Naczelnik Wydziału IX

(—) Inż. Ed. Tubielewicz,

Radca Budownictwa Magistratu.

Zl. 903-8.

4445

OGŁOSZENIE.

Sprzedaż gospodarstwa rolnego
w drodze przetargu

Wydział Powiatowy w Tczewie

sprzeda w drodze przetargu ofertowego nierucho-
mość w Nieponi pod Gniewem składającą się z roli
— 16.79,30 ha, pastwiska — 57,35 ha, łąk — 4.27,89
ha i zabudowania.

Cena szacunkowa majątku wynosi 18.000.— zł.
Oferty w zalakowanej kopercie składać należy w
terminie do dnia 25 lipca 1936 r. do godz. 10-tej w
Wydziale Powiatowym w Tczewie pokój nr. 17,
gdzie otrzymać można potrzebne informacje.

Do oferty dołączyć należy dowód na złożone w
Kasie Wydziału Powiatowego w Tczewie wadium
w kwocie 2.500.— złotych w gotówce lub w papi-
erach wartościowych według obecnego notowanego
kursu.

Wydział Powiatowy zastrzega sobie prawo do-
wolnego wyboru oferenta, prawo niesprzedazy
majątku żadnemu z oferujących oraz ewent. doko-
nania ustnego przetargu po otwarciu ofert. Po
przetargu wadium zostanie zwrócone bez procentu
względnie zaliczone nabywcy nieruchomości na
kupno jej. Zniwa obejmuje nabywca.

Oglądanie nieruchomości przez oferentów może
odbyć się na miejscu codziennie z wyjątkiem nie-
dziel i świąt od godz. 10-tej do 13-tej. Położenie
gospodarstwa wskaże wójt gminy Gniew-wieś.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego:

starosta powiatowy

w z.: (—) Witold Piwnicki,

wicestarosta powiatowy.

4436

Meble biurowe

urządzenia składowe, okna
i drzwi, oraz wszelkie prace
stolarskie wykonuje na
miejscu 90 M

Gdynia, ul. Lipowa 11

telefon 21-48

BYDGOSKA FABRYKA
MEBLI BIUROWYCH

ELEWACJA

Gdynia, Morska nr. 49
Telefon 22-73

Marmur, granit, la-
strico, szlachetne
fynki, własnej fabrykacji
Stopnie — Marmurek do
lastrica — Xylolit, 2143
Ceny niższe o 30%.

Wytwórnia MEBLI

STEFAN GABAŁA

Gdynia, ul. Świętojańska 73.

Sypialki, jadalni, gabinety
męskie, kuchnie oraz wszel-
kie meble wyściełane wła-
snego wyrobu. Ceny przy-
stępne. Wykonanie solidne.
4452M

Bożena Plucińska

poleca

torebki płazowe,

parasolki, wyroby

skórzane oraz bi-
żuterję. 3784M

Gdynia, ul. 10 Lutego 5

Zgubiony

konosament celny ex s/s

„Puck” z dnia 2. 6. 1936.

na partję: Kubus 1189/93

R. M. 548 — 6 beczek jelit

1,911 kg unieważniamy

Johannes I c k Sp. z o. o.

4416 Mk

5 pokojowe

mieszkanie z wszelkimi

wygodami, po lekarzu, od

1. 8. 36 r. do wynajęcia.

Wiadomość: Gdynia, ul.

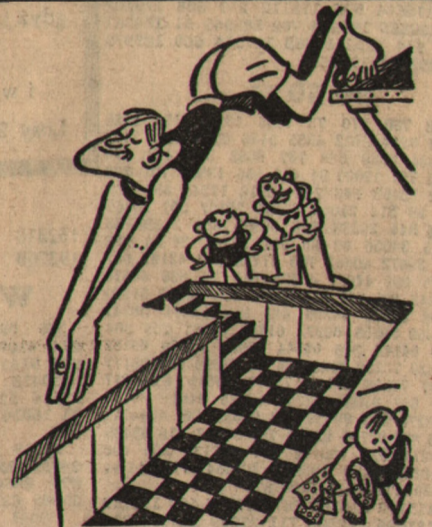
Świętojańska 49, m. 6.

4451 Mk

Fryzjerka

początkująca, ondulująca, po-
szukuje pracy. Wiadomość
do „Gazety Morskiej Ilustr.”

Gdynia. 4413 Mk

Mistrzowski skok.

— Szkoła o ten piękny skok.
— Dlaczego?
— Właśnie spuściłem wodę z basenu...

OGŁOSZENIA:

wiersz milimetry na stronie 1-lamowej 0.20 zł

w tekście na pierwszej stronie 1.00 zł

w tekście na drugiej i trzeciej stronie 0.80 zł

w tekście na dalszych stronach 0.80 zł

Drobne za słowo 15 gr. Pierwsze słowo i wyrazy tłustym dru-
kiem liczymy podwójnie.

Za ogłoszenia sądowe i urzędowe w drobnym składzie 25 proc.
drożej.

Dla poszukujących pracy i nekrologi 25 proc. niższki.

Komunikaty 50 gr za wiersz.

Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeż. miejsca 20 procent
nadwyżki. W W. M. Gdańsku cennik ogłoszeniowy jest jed-
ynczy z cennikiem dla Polski, z tem jednak, że rachunki mogą
być regulowane w guldenach gdańskich na podstawie nota-
wań Giełdy Gdańskiej z dnia poprzedzającego dzień wypłaty.

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:

W ekspedycji miejscowych agencji 2.00 zł

Z odnośnikiem do domu 2.20 zł

Przez pocztę z odnośnikiem do domu 2.40 zł

Pod opaską 4.50 zł

W Gdańsku przez pocztę 2.32 gd; przez gońca 2.00 gd

W Gdańsku z odbieraniem w administracji wprost 1.75 gd

Zagranicą 4.00 zł

W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przes-
kody w zakładzie, strajki) Administracja nie odpowiada za
nieodstarczenie pisma.

Redaktor odpowiedzialny:

Wacław Wtyk, Toruń, ul. Mickiewicza 41.

Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska: Wilhelm Grimsman, Gdańsk, Kaszubischer Markt 21, I. p. — Redaktor odpowiedzialny na Bydgoszcz: Wacław Górnicki, Bydgoszcz, ul. Marsa
Focha 12. — redaktor odpowiedzialny na Gdyni: Wiktor Mielnikow, Gdynia, ul. Min. Kwiatkowskiego, gmach „Fagedu”. — Redaktor odpowiedzialny na Grudziądzu: Wacław Gańca, Grudziądz,
Plac 23 Sycznia 10, I. — Redaktor odpowiedzialny na Tczew: Leon Fermański, Tczew, Kościuszki nr. 1. — Redaktor odpowiedzialny na Toruniu: Władysław
Wydawca: Spółdzielnia Wydawnicza „Gryt” z odpow. udziałami w Toruniu. Za ogłoszenia odpowiada Administracja. Członkami Toruńskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu.